71STE JAARGANG No. 9192 ZATERDAG 4 DECEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen   Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2,50. Buitenland f 3.— per maand bij vooruitbetaling

Vreselijk ongeval op Cas Chikitu

Auto ramt muur van huis man in bed gedood

Bestuurder door slaap overmand

Willemstad. — Hedenochtend kwart voor vijf vond bij de kromming van de SchottegatwegWest ter hoogte van Cas Chiquitu een noodlottig ongeval plaats dat aan een persoon het leven kostte. De bestuurder van de personenauto, de twintig jarige ALR door slaap overmand, reed met een gierende vaart van 40 tot 50 km per uur van de rijweg af, om verderop — plus minus 45 meter — in de lager gelegen koraal tot staan te komen. Doch voordien had hij de woonkamer van het perceel, no. 124 half vernield en de 81-jarige Pottenburg, die op de fatale plek in het woonhuis sliep zo deerlijk verminkt, dat het slachtoffer op slag gedood moet zijn. Het hoofd van de ongelukkige werd eerst lange tijd na het ongeval in de koraal teruggevonden.

Hier de opengereten voorzijde van het woonhuis, het meubilair ligt her en der verspreid, de auto zien wij verder op — plus minus 45 meter van het huis verwijderd — in de koraal staan. Uiteraard trok het gebeuren de aandacht van het publiek, dat ontzet naar de ravage van auto en huis keek.

De ravage aan het huis was ontzettend, de houten wanden van het huis waren totaal versplinterd, zodat men van de rijweg af door de uit hun spanten ontwrichte en gerukte shutterraam naar binnen kon kijken. Ook het meubilair, alsmede het bed, waar het slachtoffer op sliep was door de auto geraakt. De auto werd ernstig aan de linkerzijde beschadigd: de bestuurder liep bijna geen letsel op.

Na het ongeval heeft R. zich onmiddellijk in verbinding gesteld met de verkeerspolitie. Hij heeft n.l. een autobusje genomen en heeft zich bij de Politie te Rio Canario vervoegd om het ongeval te melden. Onmiddellijk rukte de verkeerspolitie en ambulance uit om assistentie te verlenen. Ook dr Loe was ter plaatse aanwezig.

Vlagge incident

Paramaribo. — In het comité voor een eigen vlag is enige onenigheid ontstaan. De heer J. Lemmer gaf te kennen zich niet beschikbaar te hebben gesteld, en zijn eigen pogingen voor deze zaak te zullen voortzetten.

Ook over het feit of de heer J. Mungra al of niet tot het comité behoort raakten de redactie van „Nieuw Suriname" en de heer F. de Rooy in een pennestrijd.

Yrausquin ontvangt de pers in Americano

Willemstad. — Na het afsluiten van onze editie van gisteren ontving de kabinetsformateur, de heer Yrausquin, de pers in hotel Americano. Hij deelde mede, dat de heren E. Jonckheer, W. Lampe, F. J. C. Beaujon, W. S. v.d. Meer, E. J. v. Romondt en E. A. Booi deel van de geformeerde regering zullen uitmaken. Dit communiqué bevestigde onze eigen berichtgeving, doch het was minder volledig, omdat het niets mededeelde omtrent de verdeling der portefeuilles.

De heer Yrausquin zeide de aanwezige journalisten het te betreuren, dat er geen bredere basis gevonden had kunnen worden. Hij was echter van mening, dat de gevormde regering in staat zal zijn een efficiënte werkwijze te verzekeren.

Gevraagd naar de eventuele benoeming van een Rijksminister voor de Nederlandse Antillen in Nederland, zeide de heer Yrausquin, dat deze kwestie eerst na de plechtige afkondiging van het Statuut ter sprake komt. Hij wilde zich er niet over uitlaten of mr Da Costa Gomez voor deze functie in aanmerking komt.

Op een vraag waarom hij slechts zes namen had medegedeeld en geen zeven, antwoordde de heer Yrausquin, dat het kabinet voorlopig (doch hij zeide niet hoe lang) uit zes personen zou bestaan.

EILANDSRAAD

Willemstad. — Deze maand nog zal de Eilandsraad van Curaçao in openbare vergadering bijeenkomen onder voorzitterschap van de wnd-gezaghebber C. Sprockel. Zoals bekend, vertrekt dezer dagen gezaghebber Gorsira naar Nederland ter bijwoning van de bevestiging van het Statuut.

In bedoelde Raadsvergadering wordt onder meer als (belangrijkste) agendapunt aan de orde gesteld de vaststelling van de autobus-verordening, die beslist vóór 31 December aanstaande wettelijk geregeld moet worden.

Zr. Ecury teruggekeerd

Oranjestad. — Zuster Ecury, die de blinde tweeling Kelly naar Nederland heeft gebracht, is op Aruba teruggekeerd.

De ravage was groot, de auto versplinterde de voorgevel van het houten huis, dat tegen het geweld niet bestand was. De politie was na het ongeval onmiddellijk ter plaatse om de schade op te nemen. Zou dit ongeval later op de dag hebben plaats gevonden, ongetwijfeld zouden meerdere personen in dit ongeval betrokken zijn geweest.

Sneltempo in behandeling geloofsbrieven

Willemstad. — Gisteren heeft de vice-voorzitter van de (ontbonden) Staten, R. J. Isa, een onderhoud gehad met de Gouverneur met betrekking tot de goedkeuring van de geloofsbrieven van de nieuw gekozen Statenleden. Als gevolg van dit onderhoud zijn de nieuw gekozen leden convocaties uitgereikt, waarin zij worden opgeroepen om Dinsdag 7 December as in Willemstad bijeen te komen.

In de ochtenduren zullen de nieuw gekozen leden zich beraden over de alsdan ingediende geloofsbrieven. Na goedkeuring dier geloofsbrieven zullen de Statenleden door de Gouverneur worden beëdigd.

Na beëdiging wordt het „parlementaire" werk voortgezet, want dan vindt in de namiddag een commissievergadering plaats met als enig agendapunt de verzending van een brief aan de Gouverneur — in zijn hoedanigheid als Hoofd van de Landsregering — met betrekking tot de samenstelling van de Regeringsraad. Daarna zal een openbare vergadering plaats vinden waarin bedoeld advies moet worden bekrachtigd.

★★★ Het nieuwe ministerie

Het nieuwe ministerie, voor zover het gereed is, is wel enigszins van een andere samenstelling als zelfs menig insider had verwacht. Dat de kleine partijen, die met het democratisch blok de verantwoordelijkheid voor het komend bestuur willen dragen, namelijk de U.N.I. en de C.O.P., beiden een zetel in het nieuwe kabinet zouden krijgen, ging buiten de berekening van hen, die verwacht hadden, dat de democraten na hun verkiezingsoverwinning zich niet tot spectaculaire concessies zouden willen laten verleiden. Dat het de beide centrum-partijen COP en U.N.I. inmiddels gelukt is, zich van zulk een sterke positie in het nieuwe kabinet te verzekeren, bewijst eensdeels dat zij bij de voorbesprekingen, die tot de vorming van het kabinet geleid hebben, een krachtige houding hebben aangenomen. Doch anderdeels zegt het ook iets over de positie van het democratisch blok, waarvan menigeen, en niet in de laatste plaats de democratische kiezers zelf, verwacht had, dat het zich na de grote stembusoverwinning krachtiger zou hebben gedragen.

Het moet werkelijk als een uiterste van politieke toegevendheid beschouwd worden, dat de democraten met dit kabinet accoord hebben willen gaan. Twee partijen, die ieder slechts één zetel in de Staten bezetten, krijgen evenzoveel ministerzetels toegewezen. Wij geloven stellig, dat dit ook meer is, dan deze kleine partijen zelf maar in hun beste St. Nicolaas-stemming hadden verwacht.

Er zijn natuurlijk, reeds thans, nu het ministerie nog niet eens compleet is, verschillende conclusies uit de samenstelling ervan te trekken. De democraten, dat is duidelijk, hebben zeer veel water in de wijn willen doen om de formateur met zijn taak te doen slagen. Zij hebben het in geen geval op een extraparlementair kabinet willen aansturen, omdat zij het in hun hoofd gezet hadden, te regeren. De vraag blijft echter, ten koste waarvan zij het zover gekregen hebben. De praktijk van het komende Staten-werk zal namelijk moeten uitwijzen, of zij in hun verlangen om de teugels van het bewind in handen te nemen, hun prestige niet te veel geschaad hebben en de glans van hun overwinning niet te veel gedoofd.

Natuurlijk zullen bepaalde voor deze gang van zaken verantwoordelijke politici het gaarne zo willen voorstellen, dat het democratisch blok deze concessies enkel en alleen in het belang van het land gedaan heeft. Dit zal dan nog later moeten blijken. In ieder geval is het verband met de stembusverwinning van belang, dat zij nog vóór de a.s. Eilandsraad-verkiezingen in staat zullen zijn enkele indrukwekkende regeringsdaden te stellen ten einde hun kiezers te bewijzen dat het hun ernst is met de uitvoering van het program waarmede zij zich in de dagen vóór 15 November tot de Curaçaose bevolking gewend hebben.

Een open vraag blijft de bezetting van de zevende ministerszetel. Houdt 't open blijven van deze portefeuille wellicht verband met de „paleis-revolutie" in de A.V.P., waarover wij reeds een week geleden schreven en welke, nadat zij een nieuwe situatie in deze partij geschapen heeft, het politieke beeld van de Nederlandse Antillen wellicht kan wijzigen? De verdeling van de ministerzetels over de verschillende aan de regering deelnemende partijen wijst er reeds enigszins op, dat met de deelname van een uit A.V. P.-kringen voortkomende figuur aan het komende kabinet rekening gehouden moet worden. De positie van Henny Eman in zijn partij is momenteel niet erg duidelijk. Dit zou in zekere zin geenszins verwonderen wanneer de heer Yrausquin er in zou slagen zijn kabinet te verstevigen door ook de A.V.P. er in te halen. In dat geval komt de verdeling der ministerzetels nog meer in het nadeel van het democratisch blok uit te vallen. Zij zou er dan namelijk als volgt uitzien: 2 D.P.; 1 P.P.A.; 1 Lampe; 1 COP.; 1 UNI; 1 A.V.P., terwijl de verhouding Curaçao andere eilanden zou worden 3:4.

Al bij al maakt dit kabinet dus niet zulk een sterke indruk. Het is duidelijk, dat het Democratisch blok niet in staat geweest is een krachtiger regering te formeren, dan die waarover in de voorbije jaren de belangen van de Nederlandse Antillen behartigd heeft.

Een schandaal

Paramaribo. — De regering zocht dezer dagen enkele personen aan om zitting te nemen in een comité voor voorbereiding van festiviteiten bij de afkondiging van het Statuut. Onder hen waren de heren W. Bos Verschuur en J. Lemmer. Later ontvingen zij een schrijven, dat personen, die actief bij de politiek betrokken zijn, niet in het comité zullen worden benoemd. „De Tijd" schreef onder het hoofd „Een Schandaal" hierover, en vernam, dat de critiek van VHP-zijde kwam tegen de heer Bos. Inmiddels verscheen officieel de bekendmaking der instelling van de commissie, en de heren Bos en Lemmer komen er niet meer in voor.

Recht tot 't hart

— Hoopvol uitzien naar betere tijden moet niet alleen louter gevoel blijven, maar het moet een gevoel zijn, dat zich omzet in een dadelijk doen.

Verbetering in gezondheidstoestand van de Paus geeft reden tot hoop

Onmiddellijk levensgevaar is geweken

Vaticaanstad. — In een door het Vaticaan uitgegeven communiqué wordt gezegd, dat bij onderzoek door vooraanstaande Italiaanse specialisten is gebleken dat „de verbetering in de gezondheidstoestand van de Paus goede reden tot hoop geeft". Een van de deskundigen, die gisteravond aan het onderzoek van de Heilige Vader deel nam, verklaarde aan de correspondent van Reuter. „Wij hebben de mogelijkheid van een operatie uitgesloten. De toestand van de Heilige Vader is veel beter en wij kunnen er nu het beste van hopen".

Naar verluidt besloten de specialisten voort te gaan met het toedienen van injecties van plasme en leverextract e.d..

Zij menen dat de Paus binnen enkele dagen weer in staat zal zijn op normale wijze voedsel tot zich te nemen.

Naar in Vaticaanstad verluidt werkt de Paus in weerwil van de voorschriften van zijn artsen aan de tekst van een radiorede tot de wereld, welke hij met Kerstmis hoopt uit te spreken. Men verwacht dat hierin de namen van de nieuwe kardinalen zullen worden bekendgemaakt. Voor de jongste gezondheidscrisis had de Paus reeds voorbereidingen voor een nieuw consistorie besproken, dat in het begin van het volgend jaar zou moeten worden gehouden.

Er zijn op het ogenblik zes vacatures in het college van 70 kardinalen. Het aantal kardinalen bedraagt dus thans 64. Hiervan zijn 21 Italianen en 43 niet-Italianen. Voor het eerst in de historie is deze verhouding zo, dat het aantal Italiaanse kardinalen geringer is dan dat der niet-Italiaanse.

Willemstad. — De C.P.I.M. werd gisteren door de Havenpolitie gewaarschuwd dat er in het Schottegat nog enkele gascylinders ronddreven, die afkomstig waren van het Venezolaanse barkje „Eloisa".

De C.P.I.M. heeft maatregelen getroffen.

Zij, die niet in Sint Nicolaas geloven behoeven niet ongerust te zijn. Spritzer & Fuhrman biedt voor een „elck wat wils" en voor iedere beurs.

Sinterklaas-feest in Willemstad

Wij vroegen aan inkopende vaders en moeders: „HOE SPEELT U HET KLAAR?"

Wij weten het uit ondervinding, het is niet gemakkelijk Sinterklaas te zijn. Wel om als de gebaarde en gemijterde goedheid op 'n troon te zitten, en kinderen en volwassenen te berispen met de overmacht, die men dan heeft, maar om in alle stilte de goedheid uit te hangen en iedereen te bedenken zonder de indruk te vestigen, dat men dit om de meerdere eer van zichzelf doet. Het is moeilijk elk jaar opnieuw weer de fantasie te moeten opbrengen om nieuwe aardigheidjes uit te vinden voor geliefden en dierbaren, elk jaar opnieuw iets anders te ontdekken dan de das voor vader, het Penha-traditionele-odeurflesje voor moeder en een of ander byouterie artikel voor de echtgenote. Het is steeds weer een plezier rond de met pakjes gevulde mand te zitten en smakelijk te lachen om de grapjes, die tante Lies in haar vrije tijd weer heeft uitgevonden en om de geintjes van kleine Jan, die je van de slaapkamer laat rennen naar de keuken, om tenslotte op de porch 'n pak te vinden, waarin, behalve 'n hoop papier, een borstplaatje zit. Maar de voorbereiding van dat genoeglijke feest-in-eigen-kring kost zweetdruppels en grote opofferingen. Wat moet Pietje tenslotte hebben? Toch maar dat autootje? En, moet Klaartje nu werkelijk die pop krijgen, waar ze al weken lang om zeurt? Het valt allemaal niet mee. En daarom hebben wij aan een aantal Sinterklaas-inkopende vaders en moeders gevraagd hoe ze het nu wel doen, hoe ze het klaar spelen de cadeautjes voor hun dochters te kopen, terwijl die er zelf met hun neus bovenop staan. Hieronder vindt u hun bevindingen.

Speelgoedartikelen zijn troef

Gezellige drukte in Willemstad's straten

Mijnheer, ik ben verslaggever van.... Zoudt u enige vragen....' Verder kwamen we maar weer met die beschroomdheid in ons gemoed, waarvan we na de zoveelste keer nog niet verlost waren. We schrokken even, mijnheer zag er gekweld uit, hij leed. Onze glimlach, die even gezonken was, kwam met kleine rukjes weer aan het oppervlak van ons gezicht.

„Hebt u even tijd?"

„Neen, hou 'ns even vast."

Daar stonden we in het hartje van Willemstad, in Punda's Heerenstraat met drie pakken in beide warme handen. Hij had er nu nog twee vast. „Mijn vrouw wil niet de drukte in, zij heeft er...."

Het laatste verstonden we niet, want een horde dames dromde tussen ons beiden in met een dusdanig geweld, dat een pak uit mijn krampachtig knellende armen gestoten werd. Toen we weer zover genaderd waren, dat het in andere omstandigheden gerechtvaardigd is „land in zicht" te roepen, ging mijnheer verder met:

„Ik heb een zaak en daar ben ik met moeite even uitgebroken. Dit Sinterklaasfeest is voor mij vergald. Je moet wat kopen en je weet niet wat. Waar kun je vier kinderen en een vrouw in godsnaam een plezier mee doen....?"

„Nu heb ik wat, maar ik geloof nooit dat het goed is. Ik ging de stad in met de gedachte om mezelf een origineel Sinterklaascadeau te geven en de rest zou ik vanzelf wel zien. Weet u wat ik krijg?"

Even dreigde zijn stem in de plotseling opdagende acoustiek van autogetoeter verloren te gaan.

„Nou", informeerden wij tussen twee hoofden door.

„Het zit hier in mijn zak, sokken, een pijp en een asbak."

„En voor de anderen?"

„Houd op, de vijfde December wordt een kwelling, pantoffels, shawl, zakdoekjes, parfum. Ik moet er niet aan denken. Straks die schijnheilige blijde gezichten met: Oh wat een verrassing!"

* * *

Sinterklaas? Dat is het mooiste wat er is", zeide een lieftallige KLM-er-vrouw, die wij in Ritz aantroffen. Ze was bezig drie-jarige Harrie en Ronnie van anderhalf te fatsoeneren. Haar twee blonde zoontjes was de tocht langs Willemstads speelgoedwinkels aan te zien.

„Ik vind 't zelf nog zo leuk" zei ze met iets van verontschuldiging in haar stem. „Daarom besteed ik met graagte veel tijd aan de voorbereidingen van het komende „kinderfeest". De mijne beginnen er eigenlijk nu in te geloven. Daar waren ze het vorig jaar nog te jong voor." Harrie liet het zich niet ontgaan, dat moeder nu en dan een stukje speelgoed kocht. Maar zijn moeder verzekerde, dat hij het tegen 5 December allang weer vergeten is. Toen hadden Harrie en Ronnie hun laatste restje geduld verloren. En onze mevrouw verdween met de kinderen ijlings in de richting van de uitgang.

Huisvaders behoorden beslist tot een zeer schaars vertegenwoordigde klasse onder het publiek in de speelgoedwinkels. Vandaar dat we onze nieuwsgierigheid niet konden bedwingen, toen we een vader met drie kinderen in bewondering voor een stapel bouwdozen zagen staan. De heer J.W. is employé van de C.P.I.M. „Ik geniet van al dat mooie speelgoed net zoveel als de kinderen", vertelde hij ons eerlijk. „Wordt u niet tureluurs van die drukte", vroegen we hem met het oog op zijn drie zeer beweeglijke kinderen.? „Welnee, antwoordde de heer W., „ik heb er thuis nog vijf en ik ben er wel aan gewend. Het is een kwestie van af en toe eens neuzen tellen."

„Eigenlijk is het niet goed om de kinderen mee te nemen. Ze vallen van de ene extase in de andere en vele dingen zijn toch onbereikbaar", zei de heer W. plotseling. Overigens rekende hij er vast op, dat, zoals ieder jaar iedereen 6 December wel weer tevreden zou zijn. Vroeger kwam er zelfs een echte Sinterklaas aan te pas. „We hadden een pak in de familie. Waar is dat eigenlijk gebleven?" vroeg de heer W. zich af.

Juist toen vader W. ons aan het vertellen was over de onderwijzer, die zijn achtjarige zoon Leo tot diens grote verontwaardiging had toegevoegd: „Ach joh, Sinterklaas, bestaat toch immers niet", greep een van zijn spruiten een stuk speelgoed uit Liberty's welvoorziene voorraad. Vader W. deed een snelle sprong en dat betekende een abrupt einde van dit interview.

De heer v. B. wordt op Sinterklaas gekweld door wroeging. „Het geloof...." zei hij, „is een zaak der vaderen", vulden wij aan. „Dat is juist de reden waarom wij u vragen: Hoe houdt u als vader het geloof der kleinen levend?" Hij vond dat wij erg pathetisch deden, temeer daar hij helemaal geen vader was, noch in omstandigheden verkeerde, die hem gerechtvaardigde plannen in die richting deden koesteren. „U doet er dus niets aan?" „Dat is het hem juist", kreet hij getergd, „maar ik weet niet wat!" Al dagen loopt hij langs de blinkende uitstalkasten, gebogen als een zoekende, die dorst naar de waarheid. Waar wacht tante Lena op? Zij zal hem testamentair gedenken en hoe houdt hij die gedachte levendig? Waar wachten al die anderen op? Op hemzelf natuurlijk, maar hij blijft liever Zwarte Piet en dat kwelt hem. „Het geloof is...." „een schone zaak", zeiden wij weer. „Ja, als je het in een tijd als deze maar niet in jezelf hoeft te doen, want ik ben geen Sinterklaas."

Ze wilde net de winkel uitlopen, toen we haar bedeesd aanspraken. „Zet u mijn naam alstublieft niet in de krant. Zegt u maar dat ik de echtgenote ben van een arts, dat is in ieder geval waar. De vijfde December is juist voor mij een groot feest. Ik heb namelijk een hartstocht voor inkopen."

„Met uw man?" vroegen wij heel diplomatiek om te weten te komen of manlief dat allemaal maar toeliet.

„Mijn man? Die beseft dat niet. Die kan het ook niet schelen hoor. Trouwens, waarom zal ik hem lastig vallen. Hij geniet als de kinderen van die aardigheidjes krijgen en dan is het hem al lang goed. Het is toch zo'n goed feest? Met Kerstmis doen we het weer, dat maakt echt iets gezelligs van die dagen. Je beleeft het meer, vindt u ook niet? Tenslotte moet je het voor de kinderen zo leuk mogelijk inkopen in een gezin. Als ze ouder zijn waarderen ze dat.

Gezellige Sinterklaasdrukte in Breedestraats Penha, waar voor degenen, die in Sinterklaas geloven, heel wat cadeaux artikelen te verkrijgen zijn.

(Vervolg op pagina 5)

Sectie III van Maria-Jaar

Maria's plaats in de opvoeding voor onze opvoeders belicht

„Don Bosco" onderwijzersbond wijdde een dag aan Maria

Willemstad. — Gisteren vierde „Don Bosco", de katholieke Onderwijzers-vereniging, zijn Maria-dag in het kader van het Mariajaar in het algemeen en van het Mariaal Congres in het bijzonder.

Na een H. Mis in de kerk van O.L. Vrouw van Altagracia, opgedragen door de Geestelijke Adviseur, de Zeer Eerw. P. Drs. W. Maassen en gezongen door een koor samengesteld uit Heren onderwijzers, Fraters en Broeders.

Klokslag half tien werd in het **Theater Caribe** door de Voorzitter van de derde Sectie van het Mariaal Congres, **Drs W. Maassen o.p.** een vergadering geopend en ingeleid, van welke de eerste spreker was de Zeer Eerw. Pater Willibrordus Brada, Pastoor van San Mateo, die nadat het boven gemeld koor **„God groet U, Zuiv're Bloeme"** o.l.v. de heer W. Kamps ten gehore had gebracht, het woord nam voor een rede over **„Maria als Opvoedster"**.

Spreker beperkte dit onderwerp tot Maria's taak als Opvoedster van Christus, en stelde ten aanzien daarvan de volgende kwesties aan de orde.

1. **Was Christus in zijn volmaaktheid vatbaar voor opvoeding?**
2. **Hoe voltrok zich deze opvoeding?**
3. **Maria als Opvoedster.**

In verband met de eerste kwestie stelde Spr. vast, dat de leer over Christus' menselijke natuur — en dus ook over de opvoedbaarheid van Christus — al spoedig in de Kerk zeer concreet omschreven werd, als reactie tegen ketterijen over de natuur en de persoon van Christus. Zo kwam vast te staan, dat Christus een reëel lichaam en een ziel had en gevolgelijk ook menselijke wil en menselijke kennis.

De vraag of Christus wel voor opvoeding vatbaar was, wordt nog klemmender door het feit dat Hij immuun was voor de erfzonde met alle gevolgen van dien.

Er voor pleit echter, dat Christus, zoals de Evangeliën Hem schetsen inderdaad een bepaald menselijk karakter vertoond heeft, waaruit volgt dat het materiaal ter opvoeding inderdaad aanwezig was.

Aangaande het tweede punt — de taak der opvoeding zelf — besloot spreker, dat hij zich na alles gewogen te hebben nog het liefste aansloot bij de definitie van Frater Rombouts, die zegt, dat opvoeden is „Levensbekwaam maken".

Dat was de taak van Maria als Opvoedster dat Zij Jezus bekwaam moest maken voor de verheven levenstaak Hem door Zijn Vader gesteld.

Tenslotte behandelde spreker in detail hoe deze opvoeding niet slechts zorg voor het lichaam omvatte, maar ook de ontwikkeling van Christus menselijke ziel door verrijking van zijn kennis en de vorming van zijn wil.

Pauze

Na deze inleiding werd gedurende enige tijd gepauseerd, waarna door de Voorzitter der Sectie werd meegedeeld, dat **Zijne Exc.** de Gouverneur van zijn belangstelling door zijn zeer gewaardeerde tegenwoordigheid had willen **blijk** geven, maar dat hij op het laatste moment door besprekingen verhinderd was. Hetzelfde gold voor de Landsminister van Onderwijs, Dr J. Arends. Wel kon Spr. tot zijn vreugde meedelen, dat de Wrn. Inspecteur van Onderwijs, de heer A.H. van As de gelegenheid te baat genomen had om dit deel van het Congres persoonlijk mee te maken.

Overigens merkten wij onder de aanwezigen nog op: de HoogEerw. P. Vicaris L. v. Rooy. De Voorzitter van het Maria Comité P. L. v Dijk, Mr L. Weeber, de heer H. Hermans, de Eerw. Fraters Franciscus en Radulfus en vele anderen.

Tweede deel

Nadat het koor gezongen had: **„Ave Maria"** en **„Tota Pulchra es, Maria"**, besteeg **ex-Landsminister van Onderwijs**, de heer **J.H. Sprockel** het toneel om te spreken over **„De plaats van de H. Maagd in de opvoeding"**.

Sjr. citeerde als een algemene definitie van Opvoeding: het kweken van bekwaamheid om zelfstandig zijn levensdoel te bereiken.

Een definitie welke beter past in het kader van katholieke opvoeding, is die van Frater Rombouts: **„De harmonisch gevormde mens als degelijk Christen".**

Wat is een degelijk Christen? Hij die de geboden onderhoudt? Spr. zag liever een omschrijving die meer het zijn dan het handelen van de Christen aanduidt, omdat het handelen uiteindelijk toch uit het zijn voortkomt.

Het Christen **zijn** hangt samen met het bovennatuurlijk leven, dat de mens door de wedergeboorte van het Doopsel van Christus ontvangen heeft.

In het licht van deze ontleding, omschrijft hij opvoeding als: „Harmonische vorming van het natuurlijk leven, als beste basis voor de bloei van het bovennatuurlijk leven".

Hieruit volgt, dat het object van de katholieke opvoeding dus uitgebreider is dan dat van de louter natuurlijke opvoeding.

Om te belichten hoe deze opvoeding zich in de praktijk voltrekt, besprak Spr. eerst de opvoeding op school, waarbij hij er de nadruk op legde, dat de zedelijke of godsdienstige opvoeding niet louter een „vak" moet zijn op de lesrooster, maar dat dit een taak moet zijn die geheel het onderwijs doordesemt.

Echter kan deze schoolopvoeding niet meer zijn dan een aanvulling van de opvoeding in het gezin, en wat dit element betreft, moet worden vastgesteld, dat het onder ons niet zo erg gunstig is gesteld.

Daarom zal op school des te harder moeten worden gewerkt, met des te minder kans op succes.

Spreker beval hiertoe nog aan het contact tussen school en gezin, zowel van de Onderwijzer persoonlijk als van de School in het algemeen, door middel van Ouder-avonden nog te verinnigen. Ook wees hij op het nut van voortgezet contact met oud-leerlingen en spoorde allen aan de grootst mogelijke medewerking te verlenen aan de Jeugdzorg.

Alvorens over te gaan tot het uitspreken van het tweede deel van zijn lezing: **„Maria's plaats in deze opvoeding"** zong het koor **„O, Bone Jesu"** van Palestrina.

Zijn rede hervattend, ging de heer J.H. Sprockel uit van de woorden door God in het Paradijs tot de slang gesproken: „Ik zal vijandschap stellen tussen u en de Vrouw", hetwelk door kerkelijke schrijvers algemeen werd uitgelegd als te slaan op de H. Maagd.

Deze woorden werden op een bijzondere wijze gerealiseerd door de Boodschap van de engel aan Maria, welke door de H. Maagd werd aanvaard.

Spr. schetste de lijdensgemeenschap die daardoor tussen Christus en Maria ontstaan is, met als gevolg haar rol als Mede verlosseres, als Moeder van alle mensen en dus ook als opvoedster. Hij wees er op, dat zij in Christus — de enige bron der genade — ook die genade aan de mensheid heeft gegeven.

De taak van een moeder nu, is niet slechts het leven te geven doch het ook op te voeden en deze opvoedingstaak van de H. Maagd omvat niet slechts het opkweken van het bovennatuurlijk leven, maar ook — om de organische verbondenheid er mee — de opvoeding van het natuurlijke leven.

Tenslotte deelde Spreker mede, dat in overleg met de schoolhoofden was besloten, om — als herinnering aan dit Maria-jaar, jaarlijks op alle scholen de opdracht aan Maria te hernieuwen.

Om ruim twaalf uur sloot de Voorzitter de Zeer Eerw. P. Drs W. Maassen de Vergadering met woorden van dank aan alle medewerkenden, waarbij zeer speciaal vermeld werden, de heer F.W.M. v. Loon, Secretaris van de Sectie en de Directie van „Theater Caribe", die voor deze gelegenheid de zaal gratis had afgestaan.

„Wees gegroet O, Sterre," van het koor en de Christelijke groet van de Voorzitter beëindigden deze goedbestede morgen.

Braziliaanse artsen staken

Rio de Janeiro. — De Braziliaanse artsen in staatsdienst zijn voor onbepaalde tijd in staking gegaan als protest tegen de weigering van de regering om voorrechten toe te kennen aan artsen met een universitaire graad.

Tandartsen en scheikundigen zullen zich beraden of zij zich met de artsen solidair zullen verklaren.

Sinterklaas bij 't Gebrekkige kind

an Scharloo vertrok gistermiddag de Sint Nicolaas van de Lions, die, beladen met honderden pakketjes een bezoek aflegde op Rustoord, het Gouvernements Opvoedings Gesticht en het Monseigneur Verriet Instituut. De zeer welkome pakketjes werden aan de kinderen en groten uitgedeeld en bevatten allen zeer bruikbare artikelen. Op genoemd instituut legde de fotograaf dit aardige moment op de gevoelige plaat vast. Sint Nicolaas reikt een der jongens van de Monseigneur Verrietschool het pakje. De directrice van het Instituut, Zr Speekenbrink kijkt lachend naar de blij gemaakte jongen.
De Lions Sint Nicolaas bracht vele cadeautjes en heeft gisteren vele kinderen gelukkig gemaakt.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Met de „Oranjestad" die 25 November van Amsterdam is vertrokken, bevinden zich de navolgende passagiers aan boord met bestemming Curaçao:

Fam. S. Hepkema-Tjalma, fam. E. J. v. Romondt-v. Romondt en zoontje, Insp. N. Moreira Lopes, Hr. L. H. Meuter, fam. C. D. ten Brink-v. Dijk en dochtertje, fam. D. van Santen-Wielart en dochtertje, Mevr. J. M. Voorwinde-Schoenmeyer en zoontje, Mevr. L. Meijers-Booy en 2 kinderen, Mevr. N. Korte-v.d. Berg en dochtertje, hr. C. R. Valkenburg, hr. V. A. Servage, Mevr. M. M. C. G. Ariens-Hermans, Mevr. H. A. Zwager-de Visser, Mevr. H. Ritman-Groenendijk en zoontje, Mevr. F. Sont-Dierickx en dochter, hr. J. A. A. de Vries, Mevr. E. den Hertog-Verkerk en 3 kinderen Mevr. M. D. Voges-van Rijn en zoontje, Mevr. H. J. Bolder-v.d. Merwe, Mevr. M. E. A. Laatst-Goedhart, Mej. D. B. Peterson, Mevr. N. van Wijngaarden-Redelijkheid en 2 kinderen.

Voor Aruba:
Fam. J. M. Laclé-Moreno en 2 kinderen, Mevr. J. Slimmen-Rijlaarsdam en 2 kinderen, Mevr. A. A. Carty, Mevr. J. J. Corton-Kooper.

Naar Nederland

Willemstad. — Mr dr M. F. da Costa Gomez zal op 10 dezer naar Nederland vertrekken ter bijwoning van de bevestiging van het Statuut.

Vaart en Vlucht

Haven: Vrachtschapen 5 in, 6 uit; Tankschepen 14 in, 10 uit; Zeilschepen 1 in, 4 uit. Passagiers landend 10, vertrokken 49, doorgaand 327.

WAARSCHUWING

De Lands-Ontvanger op Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens WINSTBELASTING over 1954, dat aanslagen uitgereikt en gedagtekend vóór 2 October 1954, ingevolge art. 36 van P.B. 1940 no. 34 vóór of op de 1ste December 1954 voldaan hadden moeten zijn; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden en verzoekt hun, ieder voor zoveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, 2 December 1954.
De Lands-Ontvanger op Curaçao.

Bedetocht Zevenkerken

Willemstad. — De Maria-Congregatie heeft het initiatief genomen om op de laatste Zondag van het Mariale Jaar, dat is dus morgenmiddag, een bedetocht te houden naar de zeven Mariakerken op Curaçao. Zij nodigt alle Maria-vereersters uit en in het bijzonder de leden van de Maria-congregatie, aan deze toch deel te nemen. Vertrek om 2.30 uur van de O.L.V. Coromotokerk op Charo.

Ook voor de mannen is een bedetocht georganiseerd. Deze bedetocht start eveneens van de O.L.V. Coromotokerk op Charo, en wel morgenmiddag om 3.30 uur. In de kerk te Pietermaai wordt dan tot slot een Plechtig Lof opgedragen.

Origineel St. Nicolaas-feest in „De West"

Sint Nicolaas zonder brevet in zwembroek de deur ingezet

Willemstad. — Het is gisteravond in de Club De West een knalfeest geworden, dat nog lang in het geheugen van de vele bezoekers van het „De West"-Sinterklaasfeest zal blijven voortleven. Er is gedanst en gezongen, gek gedaan en gedronken. De stemming was opperbest.

Het was omstreeks acht uur toen de avond officieel begon en de aanwezigen op de muziek van de Mariniersband konden dansen, in afwachting van Sint Nicolaas.

De Marineband kennen wij allen, dus het is onnodig te zeggen dat deze mensen weer met de bekende pep hun instrumenten bespeelden. Om negen uur begon, onder leiding van de heer B. van der Lugt Hoofd T.D. de aangekondigde hersengymnastiek. Er werden twee ploegen gevormd en wel uit mensen van de Operationele T.D. en Commerciële Dienst. Eerstgenoemde ploeg stak de tegenstander de loef af en won de strijd. Het wachten werd verkort met een dansje, totdat om negen uur plotseling een vreemdsoortig voertuig de zaal binnenreed. Een tafel op wielen en toegedekt met een grote K.L.M.-vlag reed naar binnen. Op deze tafel waren twee paardekoppen aangebracht. Op dit voertuig zaten vier Zwarte Pieten. Maar geen Sint. Een geroep steeg op onder de aanwezigen om Sint Nicolaas. Na herhaaldelijk geroep kwam de goed heilig man te voorschijn van onder de tafel uit. Maar, o wee, het uiterlijk, het optreden van deze Sinterklaas spotte met het conventionele beeld van de Sint. Eerst sprak hij de aanwezigen toe, de lachende opmerkingen van de gasten over zijn haren van touw en de vreemde tabbard negerend. Vervolgens deed hij heel vreemd, hij ging o.a. op zijn buik op het biljart liggen, tiranniseerde zijn Zwarte Pieten en deed alles wat men juist van een Sint Nicolaas niet verwacht. Na een speech, waarin de baardige figuur enkele belangrijke gebeurtenissen uit het afgelopen „De West"-jaar aanhaalde, verklaarde hij dat hij er genoeg van had en ging een borrel drinken aan de bar. Nauwelijks stond hij daar of er werd aan de deur geklopt en de echte Sint kwam binnen, op de voet gevolgd door twee Zwarte Pieten.

Weer volgde een speech, waarna de Goede Sint een rondgang maakte en iedereen toesprak.

Er moest natuurlijk een moment komen waarop de echte en de namaak Sint elkaar ontmoetten. Het gevolg van deze ontmoeting was dat de namaak-Sint op het podium moest verschijnen om daar te bekennen dat hij geen Sint Nicolaas-brevet heeft. In zwembroek en baard werd hij door de Pieten buiten gezet, zonder tabbard. En zo keerde de rust in de club „De West" weer.

Het is een zeer gezellige avond geworden, er is veel plezier gemaakt.

Is AVERELL HARRIMAN op weg naar het Witte Huis?

GOUVERNEURSCHAP VAN NEW YORK NA TWAALF JAAR IN ANDERE HANDEN

(Bijzondere correspondentie)

De November-verkiezingen in de Verenigde Staten, waarbij het gehele Huis van Afgevaardigden werd vernieuwd, zevenendertig zetels van de Senaat en de gouverneursfuncties in drieëndertig staten op het spel stonden, hebben voor de ingewijden geen grote verrassingen opgeleverd. De winst van de democraten was geringer dan van een partij, welke niet aan de regering is, mag worden verwacht bij tussentijdse verkiezingen. Eisenhower mocht over de resultaten niet ontevreden zijn — zijn positie stond niet op het spel en ondanks de nederlaag die zijn partij leed, werd zijn positie niet verzwakt.

Slechts één nederlaag zullen de republikeinen moeilijk kunnen verwerken en weigerden zij aanvankelijk zelfs te geloven: na twaalf jaar ging het gouverneurschap van Amerika's belangrijkste staat, New York — The Empire State genaamd — van republikeinse in democratische handen over. Met slechts een meerderheid van 9.657 stemmen van een totaal van vijf millioen stemmen slaagde de democratische candidaat W. Averell Harriman er in zijn republikeinse tegenstander senator Irving M. Ives te verslaan en hiermee de „national number two political job" te veroveren. Is Averell Harriman hiermede op weg naar het Witte Huis?

W. Averell Harriman, millionnair en voormalig diplomaat, wordt, na zijn verkiezing tot gouverneur van New York, genoemd als ernstig candidaat voor het presidentschap in 1956.

Dewey trekt zich terug uit de politiek

Reeds voordat de strijd om het gouverneurschap van Amerika's grootste en bij verkiezingen doorslag gevende staat ontbrandde, had de republikeinse gouverneur van deze staat, Thomas E. Dewey, besloten zich in het particuliere leven terug te trekken. Wilde de voorzichtige Dewey de kans ontlopen door de republikeinse partij niet meer candidaat voor een nieuwe ambtsperiode van vier jaar te worden gesteld?

Veel mensen houden niet van Dewey. Hij wekt bewondering, maar zelden genegenheid. Algemeen beweert men, dat hij arrogant is, doch dit is hoogstwaarschijnlijk niet juist. Hij heeft alleen een uitgesproken minderwaardigheidsgevoel, dat hij probeert te camoufleren door iedereen die hij ontmoet van zijn kwaliteiten te overtuigen. En Dewey heeft ongetwijfeld kwaliteiten. Hij kan werk delegeren en de beste deskundigen kiezen, wier rapporten hij bestudeert en wier aanbevelingen hij onmiddellijk in praktijk weet te brengen.

Dewey is het typische voorbeeld van de Amerikaanse jongen die carrière wilde maken. Als dertienjarige bezorgde hij kranten. Toen hij achttien was ging hij rechten studeren voor welke studie hijzelf het geld had verdiend. Negenentwintig jaar oud was hij assistent van de procureur-generaal van New York en begon hij zijn strijd tegen misdaad en corruptie.

In 1938, nauwelijks zesendertig jaar oud doet hij een eerste poging om een grote politieke functie te bekleden. Hij wordt op het nippertje verslagen voor het ambt van gouverneur van de staat New York, hetwelk hij echter in 1942 verovert en twaalf jaar zal bekleden. Iedereen had verwacht, dat hij in 1948 met gemak de democratische candidaat voor het presidentschap, Harry Truman, kon verslaan.

In de lijn van Dewey's politieke carrière had deze overwinning ook gepast. Het was zijn tweede aanloop en Dewey scheen voorbestemd om telkens een tweede aanloop nodig te hebben, om zijn doel te bereiken. In 1940 werd hij door Wendell Wilkie verslagen als republikeins candidaat voor het presidentschap. Vier jaar later — terwijl hij inmiddels gouverneur was geworden van de staat, die president Roosevelt als springplank voor het Witte Huis had gediend — werd hij wél republikeins candidaat en wist hij bij de presidentsverkiezingen ruim tweeëntwintig millioen stemmen te verwerven, maar Roosevelt versloeg hem.

Wederom vier jaar later, in 1948, meende iedereen, dat Dewey het gemakkelijk zou hebben tegen Harry Truman, die door de dood van Roosevelt tijdens zijn ambtsperiode in het Witte Huis was beland, maar — naar men meende — op eigen kracht nooit de hoogste functie in de staat zou behalen. Maar in Truman had niet alleen Dewey zich vergist. Deze politicus uit Missouri scheen over reserves te beschikken, die zelfs de koele, berekenende en opportunistische gouverneur van New York niet had verwacht. Dewey verloor en in 1952 besloot hij Eisenhower zijn steun te geven, maar zelf geen nieuwe nederlaag meer te wagen. Hij was toen vijftig jaar en zou — indien gekozen — de jongste president in de Amerikaanse geschiedenis zijn geweest.

Men zegt, dat Dewey door het laten houden van opinie-onderzoekingen was te weten gekomen, dat de staat New York ook bij deze verkiezingen voor de republikeinen zou behouden blijven. Men zegt ook, dat druk op hem is uitgeoefend, om zich voor de vierde maal candidaat te willen stellen, doch dat hijzelf senator Ives als candidaat heeft voorgesteld. Wie Dewey kent zal evenwel niet verbaasd zijn indien men beweert, dat hij de republikeinse nederlaag in de belangrijkste staat heeft voorzien en er zelf geen deel meer aan heeft willen hebben.

Thomas A. Dewey, politicus en voormalig candidaat voor het presidentschap, trekt zich in het particuliere leven terug.

Superdiplomaat

W. Averell Harriman, de democraat, die de republikein Ives versloeg en thans gouverneur van de „Empire State" wordt, is een heel ander man dan zijn voorganger Dewey. Zijn rijke afkomst — op zeer jeugdige leeftijd liet zijn vader hem een vermogen van honderd millioen dollar na — was voor Averell Harriman, die in 1891 in New York City werd geboren, geen aanleiding om het leven van een nietsnut te gaan leiden.

Na zijn universitaire studie begon hij zijn aanzienlijke erfenis te beheren. In Wallstreet was hij een bekende verschijning, maar ook tussen de arbeiders van zijn Union Pacific Spoorweg Mij. en op zijn scheepswerven voelde hij zich volledig thuis en werd hij gewaardeerd. De verbeteringen, welke hij in het leven van zijn werknemers kon aanbrengen, schonken hem grote innerlijke voldoening.

Ofschoon van huis uit republikein, stemde hij in 1928 op de democratische candidaat Al Smith, die dat jaar door Herbert Hoover werd verslagen. Vier jaar later stond hij als overtuigd democraat volledig aan de zijde van president Roosevelt. Onder F.D.R. had hij een groot aandeel in de verwezenlijking van diens New Deal en het was de president, die Harriman uit het zakencentrum New York naar het regeringscentrum Washington haalde.

In 1941 trad Harriman voor het eerst op de voorgrond. Tot op dat ogenblik was hij voornamelijk achter de schermen werkzaam geweest om als millionnair-zakenman andere zakenlieden van de juistheid van Roosevelts New Deal te overtuigen. Nog voordat de Leen- en Pachtwet was afgekondigd, reisde Harriman naar Engeland om daar de uitvoering van deze wet ter hand te nemen. Enkele maanden later bevond hij zich in Moskou, nadat Rusland door de Duitse inval aan de zijde van de geallieerden was komen te staan.

Van dat ogenblik af was Harriman's ster stijgende. Nooit gekozen in een harde strijd in de politieke arena, werd hij eerst door Roosevelt en later door Truman herhaaldelijk uitverkoren om de moeilijkste diplomatieke functies te vervullen. Hij kende Stalin waarschijnlijk beter, dan enige westerse diplomaat hem ooit heeft gekend, en zijn profetische blik zag in het midden van 1945 wat het State Department eerst in het begin van 1946 begon in te zien: dat Rusland potentieel een gevaarlijker vijand voor Amerika was dan Hitler was geweest.

In dat jaar vertrok Averell Harriman als ambassadeur naar Engeland, waar hij de moeilijke taak had de populaire John Winant op te volgen, die zich bemind had gemaakt, omdat hij gedurende de oorlog alle moeilijkheden met het Engelse volk had gedeeld. Een half jaar later was hij terug in Washington om Henry Wallace op te volgen als minister van Handel. In de twee jaar, welke hij aan het hoofd van dit departement stond, lanceerde zijn collega Marshall het naar hem genoemde plan voor het economisch herstel van Europa. Tussen 1948 en 1950 bereisde Harriman alle landen van Europa, die tot het Marshall-plan waren toegetreden, en met de bezorgdheid van een huisarts zat hij aan het bed van de Oude Wereld en controleerde nauwlettend de polsslag van de economisch zwakke patiënt.

De man achter Truman

Wat de befaamde Harry Hopkins voor Roosevelt was geweest, zou Harriman voor Truman worden. Geheel onverwachts tot de hoogste functie geroepen stond Truman aanvankelijk zonder een ruggesteun. In Augustus 1950 besloot de president Harriman tot zijn speciale assistent te benoemen: een gloednieuwe functie, maar hij had nauwelijks een betere keuze kunnen doen. De bereisde Harriman met zijn helder verstand en zijn verbluffende politieke intuïtie leek de aangewezen man, om Truman in de moeilijke naoorlogse jaren terzijde te staan. Als „troubleshooter number one" haastte hij zich naar Teheran op het ogenblik, dat de laatste Engelsen zich in Abadan inscheepten. In opdracht van de president reisde hij naar Tokio om te trachten de Amerikaanse pro-consul in Japan, generaal MacArthur, tot een meer meegaande politiek te bewegen. Korte tijd later werd MacArthur door Truman ontslagen en Harriman was het met dit congé volledig eens.

Harriman is geen briljant spreker. Voor een groot gehoor kan hij slechts moeilijk op gang komen maar in een klein gezelschap voelt hij zich thuis. Wat hij voor Truman heeft betekend is moeilijk te schatten, nog minder kan thans worden voorspeld wat hij voor de democratische partij zal betekenen wanneer over twee jaar de verkiezingen voor het presidentschap opnieuw aan de orde zijn.

„Ik ben voor Adlai Stevenson," heeft hij onlangs verklaard, maar de kaarten liggen op het ogenblik gunstiger voor Averell Harriman, dan voor de democratische candidaat, die twee jaar geleden door Eisenhower werd verslagen. Op drieënzestigjarige leeftijd heeft de multi-millionnair Harriman zijn eerste gekozen functie bereikt: de „national political job number two", de springplank naar het Witte Huis. Zal hij over twee jaar het hoogste ambt bekleden?

G. D

Londen. — Het Britse Lagerhuis heeft met 300 tegen 268 stemmen een Labour-motie over de wet op de commerciële televisie verworpen. In de motie werd de regering verzocht om de wet op de televisie te amenderen of te herroepen, omdat de commerciële televisie als een concurrent zou kunnen optreden voor de B.B.C., die een monopolie geniet.

Buenos Aires. — De Argentijnse regering heeft bij het Congres een wetsontwerp ingediend ter reorganisatie van het belastingstelsel. Het ontwerp houdt in de opheffing van de inkomstenbelasting voor de lage inkomens en verlaging voor andere belastbare inkomens, alsmede bepalingen ter herziening van de belasting op vaste goederen en op surpluswinsten.

Amerikanen zullen Formosa beschermen

U.S.A. en Nationale China voltooien verdrag voor wederzijdse beveiliging

Washington. — De Verenigde Staten en het Nationale China hebben medegedeeld dat zij een verdrag voor wederzijdse beveiliging hebben voltooid waarbij de Amerikanen beloven Formosa te zullen beschermen. Minister John Foster Dulles verklaarde dat op grond van het nieuwe verdrag het waarschijnlijke resultaat van een communistische aanval op Formosa een toestand van oorlog tussen de Verenigde Staten en het communistische China zou zijn, hetgeen een tegenaanval op het Chinese vaste land zou inhouden.

De overeenkomst is een nieuwe schakel in het stelsel van collectieve beveiliging tussen de Verenigde Staten en andere landen in het gebied van de Stille Oceaan.

Het verdrag geldt niet voor Quemoy, de Tatsjengroep en andere eilanden voor de Chinese kust, die door de nationalisten zijn bezet. Nieuws overeenkomsten die ook deze eilanden onder de bescherming van de Verenigde Staten zouden brengen zijn echter mogelijk.

Formosa en de Pescadores zullen wat de verdragsverhoudingen betreft, tot dezelfde categorie behoren als Korea, Japan, de Philippijnen, Australië en Nieuw Zeeland.

Londen. — Een kleine groep Britse functionarissen is naar Australië vertrokken voor beraadslagingen over de mogelijkheid van het houden van atoomwapenproefnemingen in Australië.

Kranten verslinden papier

Montreal. — In het jaarverslag van de „Newsprint Association of Canada" wordt medegedeeld, dat de productie en het verbruik van krantenpapier dit jaar en in het volgende jaar zullen blijven toenemen. Volgens het verslag zal Noord-Amerika dit jaar ongeveer 6,5 millioen ton krantenpapier verbruiken, of bijna 2 millioen ton meer dan in 1946.

De Europese markt zal ongeveer 2,6 millioen ton gebruiken, of bijna het dubbele van 1946. De verkopen op de overige markten zullen ongeveer 2,6 millioen ton belopen.

De Canadese papierindustrie neemt op het ogenblik 51 procent van de wereldproductie voor haar rekening.

Fantastische verzekeringsverhalen

In de loop van 1980 zal een bewoner van het graafschap Hertfordshire — indien hij ten minste nog in leven is — het aardige sommetje van tien millioen francs kunnen opstrijken. Volgens „La Vie médicale" — een Belgisch tijdschrift waaraan wij deze bijzonderheden ontlenen — heeft de ongenoemde heer enige jaren geleden een verzekeringsmaatschappij twee honderd duizend francs ter hand gesteld met de bepaling hem het eerstgenoemde bedrag uit te keren op honderdjarige leeftijd.

De gezondheid van de aldus verzekerde laat niets te wensen over. Hij heeft de inspecteur van de maatschappij al laten weten, dat hij ook bereid is op honderd-twintig jarige leeftijd een bedrag van vijftien millioen in ontvangst te nemen.

Uit dezelfde bron komt het bericht van een jong meisje, dat haar bruidsschat van één millioen francs had verkwist en toen een verzekering aanging tegen het verbreken van haar verloving.

De maatschappij, die een flinke premie en een scherp medisch onderzoek eiste, bepaalde bovendien in de polis, dat de jonge dame iedere avond om tien uur in het ouderlijk huis moest zijn teruggekeerd, en dat zij haar verloofde maar een maal per week mocht ontvangen — om hem niet helemaal te ontmoedigen.

Ondanks al deze voorzorgsmaatregelen liet de as. bruidegom het meisje in de steek en de maatschappij moest betalen.

Een vreemde geschiedenis speelde zich volgens „La défense sociale" voor de oorlog in Boedapest af. Een zekere Michael Deteniji had zijn leven verzekerd; zijn erfgenamen zouden vijf millioen francs ontvangen in geval hij een natuurlijke dood zou sterven, en het dubbele bedrag in geval van een gewelddadige dood. Toen de man een keer in geldnood zat schreef hij de maatschappij, dat hij voor het bedrag van twee en een half millioen francs zijn verzekering wilde afkopen. De maatschappij weigerde en wilde ook niet luisteren naar de dreigementen welke haar cliënt uitte voor het geval men niet op zijn voorstel wilde ingaan. Drie dagen later beging Deteniji een moord, waarvoor hij weer twee maanden later werd opgehangen. De maatschappij betaalde. Maar het slachtoffer was ook een verzekerde van dezelfde maatschappij en wel voor een bedrag van twintig millioen francs voor het geval hij op gewelddadige wijze aan zijn eind zou komen. De weigering kwam de maatschappij dus wel duur te staan.

Maar controleren kunnen wij de waarheid van deze verhalen niet.

Romantische diamant als verklikker

's-Gravenhage. — Geleerden in Groot Britannië hebben een nieuw gebied ontdekt, waarop men diamanten kan gebruiken. Diamanten kunnen op dezelfde manier als Geiger-tellers worden gebruikt om de aanwezigheid van radio-actieve bronnen aan te wijzen — iets dat in het bijzonder voor de medische wereld van belang is.

Onder invloed van atoom- en X-stralen genereren bepaalde diamanten kleine electrische stromen, die, wanneer ze worden versterkt en door een miniatuur luidspreker worden geleid een regelmatig tikkend geluid veroorzaken. De onderzoekingen aangaande dit nieuwe aspect van de romantische diamant zijn nog in het experimentele stadium; een van de moeilijkheden is, dat ongeveer een diamant op de duizend een goede verklikker van alle soorten straling is gebleken.

Het gebruik van radioactieve stoffen voor het stellen van diagnoses en de behandeling van bepaalde ziekten is in de afgelopen twee jaar algemeen gangbaar geworden. Maar voor bepaalde doeleinden is de Geiger-teller te groot en te onhandig. Men hoopt, dat de diamant-teller door zijn geringe omvang beter geschikt is. Nu patiënten soms een dergelijke teller moeten doorslikken, is afmeting van het instrument van zeer groot belang geworden.

Belgrado. — Ter gelegenheid van de Joegoslavische nationale feestdag tekende president Tito een amnestiewet voor 3160 personen, van wie enkele gratie zullen krijgen en in hun burgerlijke rechten zullen worden hersteld.

STAATSREGELING WERKT TE GOED

WAYNE MORSE OP DE WIP

De 54-jarige Wayne Morse heeft logica gedoceerd aan de universiteiten van Wisconsin en Minnesota. Hij is in 1944 door de Staat Oregon gekozen als Republikeins senator, maar hij werd zijn partij ontrouw en behield zijn zetel als Onafhankelijke. De toezegging van Morse, dat hij bij alle belangrijke kwesties de zijde der Democraten zal kiezen, is de eigenlijke factor, die de Democraten de contrôle verleent over de Amerikaanse Senaat. Ondanks het feit, dat Morse in de practijk een bijzonder prettig mens is, zijn er op het ogenblik heel wat Republikeinse Amerikanen, die zijn bloed, bij wijze van spreken natuurlijk, wel kunnen drinken. Want als Morse zijn steun had gegeven aan de Republikeinen, dan was de verhouding in de Senaat precies 48—48 en dan kon vice-president Nixon de doorslag geven, telkens wanneer de stemmen staakten. Morse heeft anders beschikt en bij de Republikeinen heerst deswege geknars der tanden. Dat betekent overigens niet, dat de Democraten volledig zeker kunnen zijn van de medewerking van Wayne Morse, de ex-professor in de logica. In het diepste wezen is Morse een individualist. Wat hij het liefste doet in de Senaat, dat is in oppositie zijn, wetsontwerpen schipbreuk laten lijden en de tegenpartij in de luren leggen. Eind Juli nam hij met zichtbaar enthousiasme deel aan een debat over een electriciteitskwestie, dat zes volle dagen en nachten heeft geduurd. Bij het begin van de senatoriale worsteling verscheen hij op het spreekgestoelte met een rode roos in zijn knoopsgat. Hij kondigde aan, dat hij net zo lang zou blijven spreken tot de roos verwelkt was. Hij deed wat hij zei en toen hij uitgesproken was, maakten tal van mede-senatoren eveneens een verwelkte indruk. De krachtsverhoudingen in de Senaat zullen dus in belangrijke mate afhangen van de vraag, of de Democraten in staat zullen blijken senator Wayne Morse uit Oregon te blijven boeien.

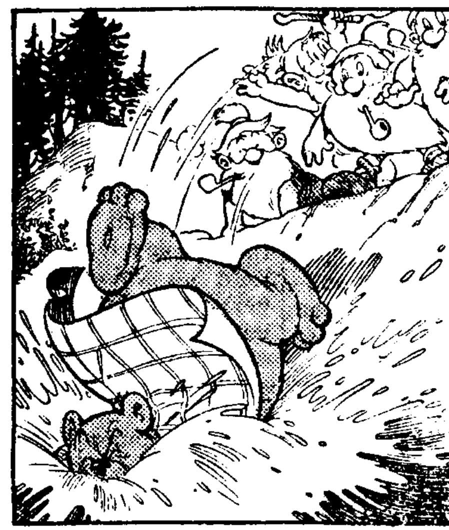
Men kan zich nu afvragen, hoe het mogelijk is, dat een regering in Amerika moet werken met een in meerderheid vijandige Senaat. De oorzaak daarvan ligt in de opzet van het Amerikaanse staatsbestel. De „founding fathers", ...

een gevaarlijke factor bestempelde. Hoe minder een regering deed, hoe beter. Bovendien was er het dogma van de „trias politica", de scheiding van wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht. In Europa werd dit dogma verkondigd door de Fransman Montesquieu, die zich daarbij baseerde op een verkeerde waarneming van de constitutionele toestanden in Groot-Brittannië. Naar de Nieuwe Wereld week dit dogma uit als de „checks and balances", een stelsel van onderlinge remmen en evenwichten. De mode van de „trias politica", de algemene vrees voor staatsalmacht èn het verlangen van de deelstaten om een zo groot mogelijke zelfstandigheid te houden, verleenden aan deze „checks and balances" een bijna sacrosanct karakter.

Het systeem heeft gewerkt, te goed gewerkt zelfs. Men heeft reeds diverse malen kunnen lezen, dat de buitenlandse politiek van president Eisenhower door de uitslag der Amerikaanse verkiezingen eerder gesteund dan ondermijnd wordt. Maar dat neemt niet weg, dat zijn binnenlands beleid in de komende jaren een tamelijk machteloze indruk zal maken. Eisenhower zelf is beslist geen reactionnair, zoals bovengenoemde Wayne Morse telkenmale beweert, maar hij is omringd door een groep medewerkers, zoals de ministers van Oorlog en Financiën, Wilson en Humphrey, die op grond van hun sociaal milieu een tamelijk eenzijdige sympathie koesteren voor de belangen van de grote ondernemingen. Hoezeer zich dat aan de stembus kan wreken, blijkt b.v. uit de verkiezing van de tamelijk onbekende Democratische senator Patrick Macnamara in de staat Michigan. De vooraanstaande Republikein Homer Ferguson werd daar verslagen en dat misschien alleen, omdat minister Wilson zich enkele weken geleden in de automobiel-metropool Detroit (waar hij zelf president van de General Motors is geweest) een bepaald ongelukkige uitlating over de werkloosheid heeft veroorloofd. Het probleem, waarvoor president Eisenhower zich gesteld ziet, is, of hij erin kan slagen zich, terwille van een goede samenwerking met de meerderheid in het Congres, dat onttrek- ...

Tom Poes en de Bommelkuur

1980. — „Vrienden......" sprak Heer Bommel op mismoedige toon, toen de vrolijke Grumps hem aan alle zijden aanvatten, „vrienden laat ons nu redelijk zijn! Laat ons dit alles nu eens uitpraten als heren onder elkaar, als u begrijpt wat ik bedoel. Ik ben een ernstig getroffen iemand, wien volstrekte rust is voorgeschreven........"

„Hoi! En pil! En koud bad! Hoei!" riep de fleurige Grootvader Grump; en wat Heer Ollie voorvoeld had, gebeurde. Hij werd opgetild en in draf vlot naar de beek gedragen, terwijl inmiddels enkele Grumps partij trokken van het feit, dat hij luidkeels protesteerde, en wel door het behendig in zijn keelgat werpen van de geneeskrachtige pillen. Een ogenblik later werd hij opnieuw liefderijk doch hardhandig ondergedompeld in het bergstroompje, dat nu al zo vaak getuige was geweest van zijn onverholen tegenzin.

Hier moet echter worden aangetekend, dat de veelvuldige tewaterlatingen niet ongemerkt aan Heer Bommel voorbij waren gegaan. Hij had schrander opgemerkt, dat zijn leerzame uitroepen over de rust die hij behoefde, geen uitwerking hadden op de wezens die deze buurt bevolkten, en dus verspeelde hij daar geen van zijn laatste krachten meer aan. Daarentegen begaf hij zich met een vaardigheid, die de koude ervaring hem had bijgebracht, onmiddellijk naar de tegenoverliggende oever, om daar een tijdelijke veiligheid te zoeken.

....

Doch nauwelijks had hij de droge grond bereikt, of daar doken al de Knarren op, die het zoeken naar hun overspannen gast geenszins hadden opgegeven en in jubelkreten uitbarstten, nu zij een nieuwe kans zagen om hem een koud bad toe te dienen.

„Ik wou dat ik nooit aperasia gekregen had!" jammerde Heer Bommel. „Er is niets aan! Iedereen wil me beter maken!"

In 1980 heeft de wereld 3628 millioen inwoners

Volgens ramingen van deskundigen zal de wereldbevolking in 1980 op ruim 3628 millioen zielen komen. Dit blijkt uit een overzicht, gepubliceerd in het jongste nummer van het blad „Economisch-Statistische Berichten".

In vroeger eeuwen breidde de bevolking van de wereld zich, naar huidige maatstaven gemeten, slechts langzaam uit. Zo steeg zij van 1650 tot 1810 — dus in 160 jaar tijds — met 117 millioen tot 682 millioen zielen. Na 1750 heeft zich een verandering in deze ontwikkeling voltrokken. Van 1810 tot 1886 ziet men een stijging met ruim 800 millioen zielen en van 1886 tot 1950 met meer dan 950 millioen. In laatst genoemd jaar bereikte de bevolking van de wereld een aantal van bijna 2,5 milliard.

Gebleken is, aldus E.S.B., dat het samenspel van componenten, die de omvang van de wereldbevolking bepalen, zich heeft voltrokken volgens een historisch patroon, dat zich het duidelijkst aftekent in de ontwikkeling van de Europese bevolking gedurende de afgelopen 150 jaar, maar dat langzamerhand eveneens in andere gebieden valt waar te nemen.

De volkeren der wereld bevinden zich in verschillende ontwikkelingsfasen, die door vijf demografische typen kunnen worden gekarakteriseerd. Men onderscheidt: een hoog geboorte- en een hoog sterftecijfer (Midden-Afrika); een hoog geboorte- en een afnemend, maar nog tamelijk hoog sterftecijfer (Zuid-West, Midden-Zuid en Zuid-Oost Azië en Noord-Afrika); een hoog geboorte- en een reeds laag sterftecijfer (Midden-Amerika en Zuid-Afrika); een dalend geboorte- en een laag sterftecijfer (Sovjet-Unie) en een laag of rond een laag niveau schommelend geboortecijfer en een laag sterftecijfer (Noord-, West- en Midden-Europa, Noord-Amerika, Australië en Nieuw-Zeeland).

Met deze indeling is het mogelijk voor de naaste toekomst het bevolkingsbeloop voor de vijf demografische typen te ramen. Bij de cijfers, die voor 1930 zijn opgesteld, moet echter wel aangetekend worden, dat met name de gegevens van de onderontwikkelde landen en van China minder betrouwbaar zijn dan die van bijvoorbeeld West-Europa. China, het land met de grootste bevolking, telt volgens de jongste gegevens, 602 millioen zielen.

Men heeft voor de omvang van de toekomstige wereldbevolking drie berekeningen opgesteld, gebaseerd op drie verschillende groeipercentages. De uitkomst voor 1980 is respectievelijk 3300, 3630 en 3990 millioen zielen . Het blad „E.S.B." geeft het middelste cijfer. De ontwikkeling verloopt dan als volgt: in 1950 2454 millioen zielen, in 1960 2769 millioen, in 1970 3153 millioen en in 1980 3628 millioen zielen.

Wereldbevolking in 1950 en 1980

Wereldbevolking in 1950 en 1980

Gebied	Bevolking 1950 in mln	1950 in %	1980 in mln	1980 in %	1980 in % v. 1950
Europa;	*592,5*	*24,1*	*776,3*	*21,4*	*131*
Noord-Europa	18,7	0,8	23,2	0,6	124
West-Europa	114,7	4,7	136,6	3,7	119
Midden-Europa	127,6	5,2	158,5	4,4	124
Zuid-Europa	131,5	5,4	167,6	4,5	128
Sovjet-Unie	200,0	8,1	290,4	8,0	145
Amerika:	*330,2*	*13,5*	*534,9*	*14,8*	*162*
Noord-Amerika	168,0	6,8	223,1	6,2	133
Midden-Amerika	51,1	2,1	105,4	2,9	206
Zuid-Amerika	111,1	4,5	206,4	5,7	186
Azië:	*1,320,3*	*53,8*	*2.010,7*	*55,4*	*152*
Zuid-West-Azië	61,7	2,5	99,1	2,7	161
Midden-Zuid-Azië	464,2	18,9	735,8	20,3	158
Zuid-Oost-Azië	170,8	7,0	282,7	7,8	165
Oost-Azië	623,6	25,4	893,1	24,6	143
Afrika:	*198,3*	*8,1*	*289,0*	*8,0*	*146*
Noord-Afrika	43,0	1,8	71,3	2,0	166
Midden-Afrika	141,4	5,8	190,7	5,4	135
Zuid-Afrika	13,9	0,6	27,0	0,7	194
Oceanië:	*13,0*	*0,5*	*17,5*	*0,5*	*135*
Australië en Nw-Zeeland	10,2	0,4	13,8	0,4	135
Pacific-eilanden	2,8	*0,1*	*3,7*	*0,1*	*132*
Wereld:	*2.454,3*	*100,0*	*3.628,4*	*100,0*	*148*

In India:

Ontvoering van minderjarigen

New Delhi. — De Indische minister van Binnenlandse Zaken, heeft meegedeeld, dat in 1953 123 kinderen, onder wie 91 meisjes en in de periode van Januari tot October 1954 72 kinderen, onder wie 55 meisjes, zijn ontvoerd.

98 van de ontvoerde kinderen in 1953 en 63 van die in 1954 waren teruggevonden.

In 1953 waren 32 personen en in 1954 dertien personen voor kinderroof veroordeeld.

De ontvoerde meisjes waren in het algemeen voor clandestiene prostitutie bestemd, terwijl de jongens werden gedwongen te bedelen of als zakkenrollers voor hun nieuwe meesters op te treden.

Churchill noemt brieven van Von Zech „geheel onwaar"

Londen. — De Britse premier, Sir Winston Churchill, heeft in het Lagerhuis verklaard, dat hij de publicatie van de brieven van de Duitse gezant in Nederland tijdens de nazi's, graaf Zech-Burkersroda, waarin de naam van de hertog van Windsor wordt genoemd, tevoren met de hertog had besproken. De hertog had geen bezwaar tegen publicatie, daar hij van mening was „en ik ben het met hem eens, dat de brieven met minachting beschouwd kunnen worden. De brieven zijn natuurlijk geheel onwaar."

Sir Winston herinnerde eraan, dat de Labour-regering in 1947 is begonnen met de publicatie van allerlei Duitse documenten uit de Tweede Wereldoorlog.

Zij had daartoe een aantal „onafhankelijke historici" aangezocht, die zich bij hun keuze van de documenten slechts zouden laten leiden door „overwegingen van de hoogste wetenschappelijke objectiviteit". Churchill zei: „Ik heb op deze formule geen commentaar te leveren."

„Deze documenten waren van de Duitsers afgenomen en werden met bekwame spoed door de Amerikanen en Britten gefotografeerd — ongeacht hun waarde, hun waarheid of enige poging enige achtergrond daarvan te vinden, aldus Churchill. „Zij werden overhandigd aan deze historici, die er uit pikten wat zij „wetenschappelijk objectief" achtten en vervolgens tot publicatie overgingen", merkte Churchill sarcastisch op.

„De landsdrukkerij volgde de gewone procedure, maar in dit geval werd per abuis geen herziene versie in omloop gebracht dadelijk na de publicatie."

„De vergissing werd na drie maanden ontdekt, waarna de herziene exemplaren in circulatie werden gebracht.

Spionnage geval in Engeland

Klerk trachtte van twee wallen te eten

Londen. — Voor een Londense rechtbank stond de 27-jarige klerk John Clarence terecht. Hij wordt er van beschuldigd gegevens te hebben genoteerd, over verdedigingswerken aan de Noord-Oostkust van Engeland en zijn diensten te hebben aangeboden aan een Russisch consulaat. Clarence heeft in 1953 enkele maanden gewerkt bij een eenheid van de burgerwacht in Northumberland.

De zaak is verwezen naar de „Old Bailey" te Londen.

De man, die het Russische consulaat, Barabanov genaamd, zou Clarence hebben overgehaald zich in de gunst te dringen van de Amerikaanse autoriteiten in Engeland om op die wijze bepaalde inlichtingen te krijgen.

Clarence ging naar het bureau van de Amerikaanse marine te Londen, maar zeide, dat hij voor Barabanov werkte en bood op zijn beurt de Amerikanen zijn diensten aan.

's Gravenhage. — Het bestuur van de afdeling 's Gravenhage van het veteranen legioen Nederland heeft aan de gemeenteraad in overweging gegeven enkele straten, lanen of pleinen te vernoemen naar generaal S.H. Spoor, generaal H. G. Winkelman en schout bij nacht K. Doorman.

Batysphere van prof. Piccard weigerde in zee te duiken

Proefnemingen gaan door

Genua. — Jacques Piccard, de zoon en tevens naaste medewerker van de beroemde Zwitserse ballonvaarder en diepzee-onderzoeker, professor Auguste Piccard, heeft drie uur lang in de banaanvormige „batysphere", die de naam „Trieste" draagt, vlak onder de zeespiegel gezweefd, terwijl de „Trieste" weigerde dieper te zakken.

De jonge geleerde, die gedurende deze drie uur voortdurend in telefonisch contact bleef met het escortevaartuig van de Italiaanse marine „Tenace", vertelde, nadat de bathysphere weer aan de oppervlakte gekomen was, dat hij geen moment in gevaar verkeerd had en dat de mislukte duikpoging waarschijnlijk te wijten was geweest aan onvoldoende ballast of wellicht een verkeerde verdeling van de ballast. Hij zeide het duiktoestel, wanneer hij maar gewild had, aan de oppervlakte te hebben kunnen brengen, maar dat hij gepoogd had om het toestel toch te laten zakken. Door de duisternis was hij tenslotte gedwongen geweest zijn pogingen op te geven.

Eerder op de dag was men met de „Trieste" gelukkiger geweest. 's Ochtends was men namelijk zonder enige moeilijkheid tot een diepte van 15 m. gedoken. De Zwitserse bioloog Pier Tarden, die zich toen ook aan boord van de „Trieste" bevond, zeide echter, dat een dikke „wolk" plankton, waar de duikpogingen plaats vonden, het doen van wetenschappelijke waarnemingen belemmerd had.

Toen Jacques Piccard echter 's middags weer met de bathysphere naar de diepte wilde zakken, ging alleen de voorsteven van de „Trieste" onder water, terwijl de achtersteven boven de zeespiegel bleef uitsteken.

Godsdienstige wrijvingen

Brug over Main moest twee keer gewijd worden

Bonn. — Wrijvingen tussen de katholieke en de protestantse kerk in Noord-Beieren hebben opnieuw tot een incident geleid. In het stadje Marktheidenfeld bij Aschaffenburg heeft de protestantse kerk namelijk geweigerd een vertegenwoordiger te zenden naar de inwijding van een brug over de Main, omdat de inwijding door een katholieke geestelijke zou geschieden.

De protestantse kerk had verlangd, dat zowel een katholieke als een Lutherse wijdingsplechtigheid zou worden gehouden, doch het katholieke ordinariaat in Wuerzburg weigerde mede te werken aan een dubbele wijding, waarop de gemeenteraad met meerderheid besloot alleen een katholieke wijding toe te staan.

Een jaar geleden heeft een dergelijke twist in Ochsenfurth aan de Main het hele kerkelijke leven in Beieren in beroering gebracht. Om een herhaling van de moeilijkheden te voorkomen, zijn toen onderhandelingen tussen beide kerken gevoerd, die evenwel zonder succes zijn gebleven. De Evangelische kerk in Beieren heeft in deze zomer ook protest aangetekend tegen het feit, dat de katholieke bisschoppen deze zomer op de kaholiekendag in Fulda het gehele Duitse volk aan Maria toewijdden. Dit protest is naderhand bekrachtigd door de raad der Evangelische kerken in Duitsland.

Avonturen van PILOOT STORM

689. — Storm onderdrukte met moeite de neiging om de heer Lubin daar maar in de sneeuw te laten liggen. De kerel was volkomen murw, maar onze piloot stond zelf ook te zwaaien op zijn benen. De hele bliksemse boel draaide om hem heen...... Hij mocht er niet aan toegeven, maar dat gevecht had meer van zijn krachten gevergd, dan hij zichzelf wel wilde bekennen.

Koppig schudde hij zijn blonde kuif en na enige ogenblikken verdwenen de duizelingen. Hij kon nu tenminste weer goed onderscheiden waar die helicopter geland was. Moeizaam hees hij zijn verslagen tegenstander omhoog en sleepte hem naar het wachtende toestel, waar juist de bemanning uitsprong om hem een handje te helpen. Onderweg pikte Arend nog vlug de gevallen tas met geheime documenten op, waar alle narigheid eigenlijk door ontstaan was. De twee piloten begroetten hem met opgewekte loftuigingen over zijn bokscapaciteiten. „Nou Dutchie", grijnsde een hunner, „ik eet liever met je, dan dat ik met je knok!" Storm liet Lubin als een zoutzak voor hun voeten neervallen.

„Voilá! Een baaltje vodden" bromde hij tevreden.

„Laten we hopen, dat de „affaire Lubin" hiermede de nek is omgedraaid!"

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

41)

„Hij ging dus," vervolgde de jonge vrouw diep ademhalend. „Die avond zag ik hem niet terug en evenmin de volgende dag. Ik vernam van de belegering van Floridsdorf, hoorde het schieten en zat in de grootste onrust. Herhaaldelijk belde ik zijn ouders op, maar zij konden mij niet inlichten en zaten eveneens in angst. Een broer van Max was die morgen gearresteerd en een zwager in een van de talrijke gevechten gedood.

De tweede nacht werd ik gewekt door kloppen op de deur. Toen ik opendeed, drongen vier Heimwehrmannen de woning binnen. Twee hunner ondervroegen me en de anderen doorzochten onze flat. En toen hoorde ik, dat Martin een der woningblokken in Floridsdorf was gearresteerd...."

Fanning onderbrak haar met een verrast gebaar. „Behoorde hij tot de verdedigers van...."

„Neen!" viel de jonge vrouw hem met een droef glimlachje in de rede. „O, als ik zou kunnen schrijven, meneer Fanning, dan hoefde ik nooit om stof verlegen te zitten."

„Ja, ja — dat geloof ik," zei hij enigszins ongeduldig. „Ga voort, als u wilt. Hoe kwam uw man daar? Hij wist toch, dat hij er zichzelf in gevaar bracht."

„Meer dan zichzelf."

„Meer?"

„Ja, meer. Mijn vertrouwen in hem en ons geluk."

De jonge vrouw wierp een blik in het rond om te zien, of niemand hen beluisterde. De trein begon langzamer te rijden. De lichten in de wagon floepten aan en verdreven de schaduwen uit de hoeken. Zij naderden een viaduct en reden boven helverlichte straten.

„Amiens," zei Fanning, terwijl zij het station binnenreden.

Mevrouw Bruck scheen het niet te horen.

„Op de derde dag na de verdwijning van Max kreeg ik een boodschap of ik naar de politiekazerne wilde komen. Daar vond ik hem terug, huilend als een kind. En uit zijn eigen mond hoorde ik zijn zonderlinge geschiedenis aan. Voor hij mij leerde kennen was hij geëngageerd geweest met een onderwijzeres, die in Floridsdorf woonde. Die verloving was verbroken wegens een diepgaand verschil in politieke overtuiging. Toen hij mij die avond verliet, had hij telefonisch vernomen dat Floridsdorf zou worden beschoten en hij had geen rust gehad voor zij gewaarschuwd was. Hij rende er heen en terwijl hij haar haar woning vertoefde, werd Floridsdorf ingesloten...."

Fanning maakte een impulsief gebaar, dat duidelijk zijn onrust verried. De jonge vrouw begreep hem en schudde het hoofd. „Zij was verloofd en in dat opzicht was hij volkomen te vertrouwen. Maar het gaf me een bitter, zeer bitter gevoel, dat de zorg voor een vreemde bij hem zwaarder woog dan zijn eed en het geluk van zijn eigen vrouw. Hij wist, dat hij zich in gevaar ging begeven en voor alles had hij oprecht moeten zijn. Z'n handelwijze tegenover mij ontnam elke nobele betekenis aan zijn handelwijze tegenover haar...."

„En, mevrouw?" drong Fanning gespannen aan, toen zij zweeg.

„Hij vroeg me pogingen in het werk te stellen, om de geschiedenis recht te zetten, zodat men hem vrij zou laten. Ik was gegried, maar nog meer verliefd en voldeed natuurlijk aan zijn verlangen. Ik sprak met zijn vroegere verloofde en bezocht onze consul. En dank zij diens bemiddeling werd Max enige dagen later inderdaad in vrijheid gesteld."

„Een romantische en avontuurlijke geschiedenis," riep Fanning uit. „Maar u is ongetwijfeld nog niet aan het einde."

„Neen, het ergste volgt nog," antwoordde mevrouw Bruck. Zij wilde voortgaan, doch pauseerde even, toen enige personen hun tafeltje passeerden. Het was 'n opvallend jong paar, dat gevolgd werd door een oudere heer. De jongelui waren slordig gekleed en blaakten van gezondheid. Zij beenden onverschillig tussen de tafeltjes door en spraken luidruchtig Engels tegen de meneer, die zich in hun gezelschap bevond.

Zowel mevrouw Bruck als Fanning namen hen vluchtig op. „Begrijpt u misschien hoe zulke mensen aan geld komen, om op reis te gaan?" vroeg de jonge vrouw spottend. „Het was nuttiger besteed, als zij het uitgaven aan hun kleermaker en kapper. Men ziet dergelijke jongelui tegenwoordig veel in den vreemde en als het landgenoten zijn, ben ik allesbehalve trots op hen."

Fanning lachte en stak een nieuwe sigaret op. „Wel, ik trek mij nooit veel van hen aan. Ze zijn jong en vermaken zichzelf wel. Dat soort jongelui is vrij intelligent, heb ik wel eens ervaren — men moet hen leren kennen om hen te kunnen waarderen. Maar ik wacht op het vervolg van uw geschiedenis. Ik kan mij werkelijk geen voorstelling vormen van wat het slot zal zijn."

„Het slot is spoedig verhaald," antwoordde mevrouw Bruck. „Max keerde weer tot zijn rustige levenswijze terug. Enige tijd ging alles goed en hij sprak zelfs niet over politiek. Doch weldra kwam er verandering in zijn gedrag. Hij kwam vaak zenuwachtig thuis en soms heel laat in de avond. Er werden bijna dagelijks boodschappen voor hem afgegeven, waarvan ik niets begreep, en ik begon te vrezen, dat hij zich opnieuw bij de een of andere partij had aangesloten. Als ik hem er echter naar vroeg, bezwoer hij me bij hoog en laag, dat die boodschappen betrekking hadden op de verdediging van een paar mensen, die beklaagd waren van het verwekken van oproer en landverraad.

Op een Julidag — de vijfentwintigste — bevond ik mij 's middags bij een vriendin in de Herrengasse, toen tot onze verbazing door de radio werd omgeroepen, dat kanselier Dollfuss afgetreden was. U herinnert zich het schrikkelijk einde van de kleine kanselier, meneer Fanning....?"

„De moordaanslag in zijn eigen kabinet," antwoordde Fanning met een hoofdknikje.

„Moord," verbeterde de jonge vrouw met een harde stem. „Het eerste bericht werd later tegengesproken en langzamerhand lekte de waarheid uit. De kleine kanselier was neergeschoten en had nog twee en een half uur geleefd. Geneeskundige en geestelijke bijstand was hem geweigerd. 's Avonds om half acht werden de moordenaar en zijn medeplichtigen gearresteerd. En tot die medeplichtigen behoorde ook mijn man...."

„Goede hemel — welk een ontdekking!" viel Fanning ontsteld uit.

Mevrouw Bruck knikte. „Het was een verpletterende tijding. De man die geschoten had werd opgehangen, zijn medeplichtigen, die eveneens tot de doodstraf veroordeeld waren, werden begenadigd. Hun vonnis werd veranderd in levenslange gevangenisstraf. En thans doen zij hun voordeel met de amnestie, die in Oostenrijk is afgekondigd. Vrijdag wordt hij vrijgelaten en daarom heb ik deze verre reis ondernomen. Nu weet u alles van mijn geschiedenis, meneer Fanning."

Zij staarde in de duisternis daarbuiten en speelde achteloos met haar trouwring. Fanning volgde het beweeglijke spel van haar vingertoppen met verloren aandacht.

„En weet hij al....?" vroeg hij.

„Wat ik kom doen — neen!" antwoordde mevrouw Bruck. „Hij weet niet eens dat ik op reis ben, maar ongetwijfeld zal hij me verwachten."

„En als hij vraagt...." aarzelde Fanning.

De jonge vrouw staarde hem recht in de ogen. „Hij doet beter niets te vragen. Maar als hij iets vraagt ,zal ik hem de waarheid zeggen. Dat ik moordenaars veracht en een afschuw van hen heb. En dat mijn geweten mij verbiedt met hem samen te leven."

Fanning huiverde even. Dit vreselijke vonnis was geheel in tegenspraak met haar aantrekkelijk voorkomen. Hij begreep echter dat zij onmenselijk veel geleden moest hebben, om tot een dergelijk uitspraak te kunnen komen. De vrouw van een moordenaar — ja, deze teleurgestelde jonge vrouw moest gebukt gaan onder een last, die haar elke levensvreugde ontnam....

Mevrouw Bruck stond op — zij waren de laatst overgeblevenen in de restauratiewagen. „Ik vrees dat ik geen aangenaam gezelschap voor u bent geweest, meneer Fanning," zei ze met een triest glimlachje. „Maar misschien zit er voor u een idee in?"

Die vraag klonk spottend en Fanning schudde zijn hoofd. „Neen," antwoordde hij, terwijl hij haar volgde door de loopgang van de zacht wiegende wagen. „Zoiets kan ik niet gebruiken. Dit is een al te verschrikkelijke geschiedenis."

Toen meneer Fanning zich in zijn slaapcompartiment bevond, zag hij tot zijn verbazing, dat het reeds half elf was. In de verte flonkerden de lichten van een stad. De trein naderde Laon. Hij besloot naar bed te gaan en nog een uurtje te blijven lezen.

Terwijl hij zich ontkleedde, dacht Fanning nog eens na over de geschiedenis van mevrouw Bruck. Hij was een beetje verontrust door de onverzoenlijke geest waarmee de jonge vrouw bezield was. Max was ongetwijfeld een slecht nummer, maar dat zij een goede duizend mijl zou reizen, uitsluitend met de bedoeling hem voor de voeten te werpen, dat zij hem verachtte en de samenleving verbrak, leek hem wraakgierig toe. Natuurlijk kon mevrouw Bruck hem niet vergeven, dat hij zo lichtzinnig had gespeeld met hun geluk en waarschijnlijk was er ook gekwetste trots en naijver in het spel, omdat hij haar had achtergesteld bij zijn vroegere verloofde. Maar hoeveel vrouwen zouden deze schokken niet hebben doorstaan en door de angst en het leed, waaronder hun man in de gevangenis gebukt moest zijn gegaan, bewogen zijn hem vergiffenis te schenken, om zich daarna nog inniger aan hem te hechten? Bestond er wel een grens aan de edelmoedigheid van een vrouw tegenover de man, die de eerste vlam van de liefde in haar hart ontstoken had?

Neen, het standpunt, dat mevrouw Bruck tegenover haar ongeluk had ingenomen, bevredigde hem niet. Het leek hem niet bepaald verkeerd, maar er zat een tragisch element in, dat hem strijdig voorkwam met de spyche van de vrouw. Hoeveel logischer, meer in overeenstemming met het wezen van de vrouw zou het slot van deze geschiedenis geweest zijn, indien mevrouw Bruck na de eerste zware schok, die de ontdekking haar gaf dat haar man een moordenaar was, hem onder de invloed van de angst voor het verlies van zijn leven vergiffenis had geschonken en thans tot hem teruggekeerd was, om elders een nieuw leven met hem te beginnen!

De offervaardigheid van een vrouw was schier grenzenloos en....

Fanning stond voor de spiegel boven het wasbassin, terwijl de trein voortraasde over het maanverlichte plateau van Laon. Goede hemel, hier had hij nu inderdaad het zo lang gezochte idee. Een prachtgeschiedenis! De wintersport, de knappe Oostenrijkse skiinstructeur, de putsch in Wenen, de politieke misdaad van de man, zijn arrestatie, de vroegere verloofde, de terechtzitting, het verschrikkelijke vonnis, de angst van de vrouw, haar edelmoedige vergiffenis, de begenadiging van de man, de hereniging, hun vestiging in Engeland — happy end....

Hij zag alles duidelijk voor zich, alle mogelijkheden en grenzen van het drama en ook de karakters

(Wordt vervolgd)

Openhartig pragtje „bij de haard"

Lago waarschuwt voor kentering op de wereld-olie markten

San Nicolas. — Ter voorlichting van de Lago Employee Council werden dezer dagen vergaderingen gehouden met de Directieleden der Lago, waarin aan de Council-leden een reeks gedetailleerde inlichtingen werden verschaft ter voorbereiding van de verdere besprekingen betreffende de loonsverhogingskwestie.

Aruba moet zich aanpassen

Tijdens de besprekingen trad men in bijzonderheden betreffende de verrichtingen der Maatschappij en haar verhoudingen tot haar zuster-maatschappijen, aandeelhouders, de moedermaatschappij en de wereld-olie-industrie en -markt in het algemeen.

Verantwoordelijkheid

Het eerste onderwerp van bespreking betrof de verantwoordelijkheden, die de Directie heeft tegenover de werknemers, de gemeenschap, het Bestuur, de cliëntèle, de aandeelhouders en andere aangelegenheden — alles samengevat in één fundamentele verantwoordelijkheid, namelijk dat de onderneming op dusdanige wijze in bedrijf dient te worden gehouden, dat haar bestaan voor onbepaalde tijd kan voortduren en dat haar voortbestaan een ieder ten goede komt.

De plaats, die een olieraffinaderij inneemt ten opzichte van de olie-industrie in haar geheel werd in bijzonderheden uiteengezet, met een verklaring van haar traditionele positie ten opzichte van de producerende maatschappijen enerzijds en de verkoop der producten aan de afnemers anderzijds, en de vergelijkende beleggingsrisico's, inkomsten- en andere factoren, die bij ieder stadium der verrichtingen, van de oliebron tot de verbruiker, betrokken zijn.

Een der verhandelingen betrof de factoren, die de loonpeilen bepalen of beïnvloeden, hoe verhogingen in productiviteit tot stand gebracht worden en de wijze, waarop de werknemers deelnemen in de opvoering der productiviteit. Ook werd aangetoond hoe loonkosten van invloed kunnen zijn op de kapitaalbelegging bij het bouwen van grotere eenheden en bij verhoogde mechanisatie van het bedrijf.

Uitbreiding

Een uitvoerige bespreking van de olie-situatie op de vrije wereldmarkt toonde de geweldige uitbreiding aan, die in de laatste jaren bij het bouwen van raffinaderijen in vele landen heeft plaats gevonden en dat deze uitbreiding nog steeds voortduurt, alsmede de uitwerking, die een en ander heeft op de waarde der door de Lago vervaardigde producten en op haar kosten en verdiensten. Verder werd erop gewezen, dat er reeds nieuwe raffinaderijen gebouwd of dat men voornemens is deze te bouwen in Canada, het Oosten van de Verenigde Staten, Cuba, Puerto Rico, Colombia, Venezuela, Brazilië, Chili, Argentinië, België, Duitsland, Nederland, Italië, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, West-Afrika, Zuid-Afrika en India.

Het gevolg daarvan zal zijn mindere zekerheid van zaken voor de Lago, afname in de handel in producten van hogere waarde. Onder dit onderwerp viel tevens het contract met Creole betreffende de ruwe olievoorziening, waaronder de Lago haar bedrijf uitoefent en de verscherpte concurrentie met de Venezolaanse ruwe olie, terwijl Venezuela zo terecht de hoogst mogelijke opbrengst daarvan eist.

Het financiële aspect van de verrichtingen der Lago was het laatste onderwerp van bespreking en betrof de verdiensten, de dividenden, die aan de eigenaars van de zaak worden uitbetaald en het deel, dat het loon en de uitkeringen uitmaken van de totale kosten.

Petrona slaat aanbod af

Oranjestad. — De heer E. Petrona sloeg een aanbieding om in de R.R. een functie te bekleden van de hand.

Dr. Eloy Arends terug

Oranjestad. — Heden keerde de heer dr. Eloy Arends, lid van de Raad van Advies, na een verblijf van bijna twee maanden in Amerika, op Aruba terug.

Democratie als Rijkseenheid-symbool

(*Buiten verantwoordelijkheid der Red.*)

De verkiezingen, welke werden gehouden verbraken de spanning waarin het volk van de Antillen verkeerde. De gedachten van: zullen de partijen samen gaan met het D.P. blok, zal er nieuwe verkiezingen; zal de Hr. J. Yrausquin er in slagen een kabinet te formeren, kunnen ook thans worden opgegeven.

De hr. Yrausquin is er inmiddels in geslaagd, trots alle deprimerende berichten in de dagbladen, partijen te interesseren om samen met het D.P. blok een regering te formeren.

Bekijken wij deze eenmanspartijen, de C.O.P. en de UNI die samen gaan, dan mag er niet anders gezegd worden dan dat er durf groot was. Deze aanduiding zal wel zijn oorzaak hebben in de politieke inzichten van deze partijen. Hoewel het aantal aanhangers dezer partijen gering is tenopzichte van de grootte van de verantwoordelijkheid, valt er op te merken dat de partijen met groter aantal aanhangers om partij redenen of de Landsbelangen uit het oog verloren. Met het gevolg, dat deze de verantwoordelijkheid niet wensen te delen.

Als wij nu eens nuchter deze zaak dieper bekijken, dan zeggen wij, hé? Van de partijen die het D.P. blok zullen steunen, om een regering te kunnen formeren, bestaan de leiders uit niet op de Antillen geboren Nederlanders. Terwijl de andere leiders WEL uit op de Antillen geboren Nederlanders bestaan.

Toch kan dus gezegd worden, dat ook deze regering niet alleen uit in de Antillen geboren Nederlanders zal bestaan. En als we straks in deur opening van de Statenzaal staan, zullen we dan zien dat ook daar weer Nederlanders zitten, die elders in het nieuwe Koninkrijk zijn geboren.

Wij concluderen dat dit een stap in de goede richting is t.o.v. het principe v/h nieuwe Rijk. Gezamelijk met gelijke rechten, de belangen van het Rijksdeel behartigen, waarin men is gevestigd. En, uit het oog niet te verliezen: „the right man in the right place". Een ware democratie moge dan zege vieren.

Het is te hopen, dat er tussen de Staten en de Regering, wier leden bestaan uit verschillende volkeren, doch één nationaliteit bezitten n.l. de Nederlandse, een zeer goede samenleving en samenwerking mag bestaan.

J.E.W.

(Naschrift van de redactie. — wij zijn het geenszins eens met de geachte inzender, waar hij generaliserend beweert, dat partijen met meer aanhangers dan de COP en de UNI (die de nieuwe regering steunen) „om partij redenen", de landsbelangen uit het oog verloren. Zijn opmerking, dat Antillianen en Europese Nederlanders samen de belangen van het land moeten behartigen en op die manier de Rijksgedachte in praktijk brengen, is ons uit het hart gegrepen.)

Thans ook toeristenschepen naar Oranjestad

Oranjestad. — De Graceline had reeds de eerste stap gedaan door haar schepen de haven van Oranjestad aan te doen en de passagiers de gelegenheid te geven hier te „shoppen". Thans komt er een „echt" touristen schip en wel de Tradewinds van de Caribbean and Ocean Lines te New York, dat thans nog in aanbouw is. De data dat het schip de haven van Oranjestad zal aandoen zijn voorlopig bepaald op 2 en 16 Februari en 1, 16, en 30 Maart 1955.

Sinterklaas' triomfale intocht

Oranjestad. — Gisteren kwam Sinterklaas en Pietermanknecht op de kleine steiger in Oranjestad aan. Enige honderden kinderen van het St. Dominicus College en de La Salleschool heetten hem van harte welkom en gezamenlijk vertrok men naar de school. De Eerw. Frere Bonifacius had de handen vol, maar werd gelukkig op buitengewone wijze geassisteerd door de andere Freres en de overige onderwijzers.

Hotel „El Curacao"

Nog deze maand wordt contract met I.H.C. getekend

Plannen tot verhoging aandelen-kapitaal

Willemstad. — In de vergaderkamer van de fa. S.E.L. Maduro en Sons is gistermiddag de pers ontvangen door de heer Norman Chumaceiro, voorlopig voorzitter van de directie van de Hotel Mij., die dezer dagen officieel opgericht zal worden. Tezamen met de secretaris, de heer Ph. Evertsz, verstrekte de heer Chumaceiro verschillende gegevens over het reeds veelomschreven "Hotel Curaçao", dat nu definitief in het Waterfort zal verrijzen. Op de j.l. Donderdag gehouden aandeelhoudersvergadering van de Hotel Mij. is besloten om, nu de fls. 800.000,— bij elkaar zijn, de bestaande en verbeterde plannen zo spoedig mogelijk uit te voeren en met de bouw van het hotel te beginnen.

De participatie in dit hotel is gunstiger gebleken dan oorspronkelijk verwacht werd, de aspirant-aandeelhouders en anderen zijn er nu wel van overtuigd dat met nauwkeurige zekerheid en serieusheid wordt gewerkt. De Hotel Maatschappij N.V., waarvan de officiële oprichtingsacte waarschijnlijk reeds het eind van de volgende week zal passeren, heeft nu reeds de beschikking over ƒ 817.000.—.

Op bovengenoemde vergadering is verder besloten om alsnog te proberen het aantal aandelen tot een bedrag van één millioen gulden op te voeren. Hiervoor wordt dezer dagen propaganda gevoerd.

Verder bereikten de heer Chumaceiro verschillende toezeggingen van firma's in het buitenland, correspondentie hieromtrent is nog niet gevoerd. „Hoe mee, hoe beter," zei de voorlopig gekozen voorzitter van de Hotel-commissie, „het is altijd goed enige reserve te hebben i.v.m. uitbreiding, etc.. Het voorlopig bestuur is door de vergadering gemachtigd om alle benodigde voorbereidingen te treffen en het kan reeds de verschillende noodzakelijke uitgaven betalen. Het contract met de Intercontinental Hotel Corporation wordt nog deze maand aangegaan.

Tijdens een reis naar Amerika heeft de heer Norman Chumaceiro records gezien van andere hotels die onder beheer van de I.H.C. staan. En de heer Chumaceiro is er van overtuigd dat deze hotel explotatie maatschappij ook op Curaçao goed werk kan verrichten en het „Hotel Curaçao" goed exploiteren. Door de ervaring die deze hotel maatschappij heeft op het gebied van hotelexploitatie is een efficiënte wijze van exploiteren mogelijk.

De heer Norman Chumaceiro deelde de persmensen mede, dat gewerkt wordt volgens het oorspronkelijke plan van 61 kamers. Op de laatst gehouden vergadering echter gingen reeds stemmen op om maar direct 91 kamers te bouwen. Er is evenwel rekening gehouden met eventuele uitbreiding van 30 kamers. De architecten zullen in contact gebracht worden met de Commissie Monumentenzorg, zodat ook de aestetische kant van dit plan onder de loupe wordt genomen.

Maandag a.s. wordt de vice-president van de I.H.C., mr Silvester Roll, op Curaçao verwacht. Dan worden alle voorbereidingen gemaakt en wordt alles uitgewerkt voor het tekenen van het contract met de hotelmaatschappij, door de definitieve directie van de Hotel Mij. N.V.

Vervolgens maakte de heer Chumaceiro zijn plan bekend om binnenkort naar Venezuela te gaan met de heer Mario Belloso, de president van het Del Lago hotel in Maracaibo. Getracht zal worden ook in Venezuela wat aandelen voor „Hotel Curaçao" te verkopen.

Het ziet er naar uit, dat tegen Juli het Waterfort zal zijn ontruimd door de Marine. De voorlopige directie van de Hotel Mij. hoopt nu dat dan tevens de plannen voor het aanleggen van de havenpier gereed zijn, zodat voor de bouw van het hotel de pier gelegd kan worden. Eventueel kan dan het gruis en de stenen, welke van de in het Waterfort af te breken gebouwen vrij komen, als vulling worden gebruikt. De heer Chumaceiro zeide te hopen, dat tegen eind of nog beter half 1956 het Hotel kan worden geopend. Curaçao zal er dan zeker profijt van trekken, van dit moderne hotel.

De voorlopige directie van de NV Hotel Mij „Curaçao" is momenteel als volgt samengesteld: Voorzitter-N. Chumaceiro, leden J. Moreno, F. Da Costa Gomez, R. Yrausquin, Ch. Debret, Sam Pimsler; secretaris-Ph. Evertsz.

Alphabetisch laten wij nu de namen van de aandeelhouders volgen:

Ackerman, A.G.; Bakhuis, Hugo; Behar, E.; Blok & Diaz; Bodegom & Co.; Bohama, Bouwbedrijf en Handel Mij N.V.; Bonaparte, L.; Boolchand Pessoomal; Bouwman, L.F.; Brandes, S.; Bruder, S.; Butot, J.N.H.; Capriles & Sons, Manrique; Cardoze, Dario; Castro & Sons, B.J. de; Caushanki, H.; Chumaceiro, N.M.; Cohen, V.; Correa Jr., D.A.; Correa, J.A.; Correa, M.A.; Crivosei, N.; Curacao Hardware Co.; Curacao Laboratories; Curacao Trading Co.; Curiel, Alex; Dankmeyer-Maduro, Hr en Mevr. E.; Delvalle, Cecil; Dialdas & Sons, M.; Dovale, R.; Eck, W. van; Edwards, Henriquez & Co's Bank, N.V.; Elga, Technische Handels-onderneming; Eskinazi, Mauricio; Faerman, J.; Fatum, N.V.; Fechtmann, H.; Fisher, F.; Fruchter, J. & M.; Gartner, H.; Geiger, J.C.; Geiger, R.; Gerstenbluth, J.G.; Gomez, F. DaCosta; Gomez, George DaCosta; Gomperts, Helen; Gorsira, P.C.; Gouden Beker, de; Grolsman, Jan; Halabi, Cecin; Hamud, Ali; Henderson & Co. (Curaçao), J.; Henriquez, A.C.; Henriquez, Emma C.; Henriquez, Ernest C.; Henriquez, Max F.; Henriquez, Sonia; Hollandsche Bank Unie NV.; Huisman, P.; Intercontinental Hotels Corporation; Isa Agencies; Jessurun, Arturo; Jongh, G.Z. de; Kimatrai, R.; Koninklijke Luchtvaart Mij; Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Mij; Koome, P.; Kooyman, Timmerfabriek; Koster, M.; Kruseman, Robert; Kusters Trading; Lansberg, M.; Leito, V.; Leon, Jorge; Leon, B. & Sergio; Levantou & Sarfatti; Linder, Elias; Louvre, El; Mademilia, C.M.; Maduro, Bequita; Maduro, J.M.L.; Maduro, Mordy; Maduro, Rebecca; Maduro, S.A.L.; Maduro & Sons, Inc. S.E.L.; Maduro, Stanley; Marchena, Epi; Marchena, Ismael; Marchena, Mario; Marchena Moron & Co; Marion, V.M.; Martinez, Florentino; Mauricio, J.E.; Meit, Isaac; Meit, Moises; Mensing & Co.; Mesker, F.J. (Coiffures); Metsch, B.; Milstein, Shlom; Moreno Brandao & Sons, E.; Moreno, H.D.; Morkos, Angel; Muskus & Co. C.F.; Nederhorst, L.D.; Nieuwe Eerste Nederlandsche N.V.; Nieuwenhuyzen, J.; Nieuwkerk, H. van; Overzeese Gas & Electriciteit Mij.; Palacios N.V., L.H.; Palais Royal; Paula, G.; Peicher & Kardonski; Penha, Henry; Penha, Jael L.; Penha & Sons, Julius L.; Perlman, H. (Fanny Shop); Pieters, Lou; Pietersz, M.; Pimsler, S.; Pinedo, V.; Pintorelli, J.; Plaza, Guillermo; Pletterij Nederhorst N.V.; Combinatie; Portillo, P.E.; Pouw Gebr.; Prince Jr., Leon; Roding, Ana; Rojer, Alex; Romano, J.A.D.; Sadek, Fed.; Salas, Boekhandel; Salas, Hubert; Senior, [illegible]; Senior, Ruben; Silberstein, S.; Smit, Ben; Spierenburg, Dr P.; [illegible]; Spritzer & Fuhrmann; Sprock, Jaime; Sterenthal, Hnos N.V.; Tauber, Hermanos; Valencia, Arnold; Valencia, Eduardo; Valencia, Gustavo; Valencia, Horacio; Vreugdenhil, F.; Weisinger, W.; Wilpen, M. van; WIMCO; Winkel & Zonen N.V., C.; Wiznitzer Bros.; Yohai & Gorsira; Yrausquin, Ruben; Yrausquin & Co. R.E.; Yrausquin & de Windt.

Amateur-bokswedstrijden

Willemstad. — Morgenmiddag 4 uur is er in de Monte Carmelo Square Garden boksen voor amateurs. Ongetwijfeld zullen de amateurs hun beste „vuistje" voorzetten, want Sint Nicolaas in hoogstderzelver persoon zal de wedstrijden met zijn bezoek vereren. Er worden dan 6 partijen gebokst elk van 2 minuten, terwijl daarna *Minguel Napolis* een demonstratie zal geven. Een kijkwaardig programma derhalve met als „mainbout" het bezoek van Sint Nicolaas. Deze zal nu ook wat weggeven, geen opdoffers, een droge linkse of een directe rechtse, doch presentjes voor de bezoekende volwassenen en kinderen. Voor verdere bijzonderheden, zie de advertentie elders in dit blad.

Wij vragen: „Hoe speelt u het klaar?"

(Vervolg van pagina 1)

(Vervolg van pagina 1)

Wat ik aan mijn man geef? U bent nieuwsgierig hoor. Eerlijk gezegd weet ik dat niet zo precies. Hij heeft eigenlijk niets nodig."

„Vele vrouwen geven hun man een Philishave of een Parker-set."

„Een Philishave? Dat is een goed idee. Ik zal ze meteen maar even kopen. Dag mijnheer."

In „Old Dutch" spraken wij een struise Engelse dienstbode.

„Mijnheer, ik ben radeloos, radeloos gewoon. Die hele Sinterklaasviering is één groot awful systeem, waarvan je je niet los kunt maken. Ik moet nu minstens een half jaar op water en brood leven om de financiële tic weer te boven te komen. Reeds nu al mag ik zeggen, dat er something rotten is in de positie van mijn portemonnaie. Ik kan het tóch niet laten van die moderne, artistieke dingetjes te kopen, die dingetjes, waarvan je zegt: how funny. De meeste mensen maak je daar echt happy mee. Al die kunstnijverheidvoorwerpen zijn echter zo expensief hè, niet te betalen gewoon. Maar zoals ik zei: ik kan het niet laten, I can't. Het geeft je zo'n satisfaction hè, die cadeautjesgeverij. Ik voel me nu als die man in dat stuk van Keats en...."

„Shelley", mompelden wij, louter omdat die naam ons ook bekend voorkwam.

„Oh ja, Shelley was het, u hebt gelijk. Wat Sinterklaas betreft, die hebben ze niet in Engeland. Daar zijn ze te nuchter voor. Wel jammer, vindt u niet? De Engelse mensen zijn zo echt handsome, hè."

En zo zagen wij in Willemstad zo velen gaan met geschenken om de dag van morgen, 5 December, te vieren als een feest van gulle vrijgevigheid. Boeken, dassen, sigarettendozen en andere verzilverde of zilveren gebruiksvoorwerpen, parfums, shawls en vooral veel kinderspeelgoed waren de troefartikelen.

Alle variëteiten geschenken zijn gekeurd en voor het „heerlijke avondje" in orde bevonden. Sint Nicolaas is een — zij het wat schuchtere traditie geworden. De mensen handelen er naar door met gulle hand uit de winkels hun keuzen te bepalen. En dat men in Willemstad zo uitstekend kan slagen, komt, omdat de winkeliers weten wat de klanten graag wensen. Een betere aanbeveling kan Sint Nicolaas — en straks het Kerstmannetje zeker niet verkrijgen.

AGENDA

WEST-END:

Zaterdag 19.00 en 21.00 — Zondag 10.30 en 20.30 uur. „Escape from fort bravo". Zondag 16.30 uur „Haunted Harbor" en 18.30 „Ride the man down"

CINELANDIA:

Zat. 19.00 en 21.00 uur, alsmede Zond. 20.30 uur; „The glass web (3 D). Zond; 18.30 uur; „Taza, son of Cochins.

ROXY:

Zat: 19.00 en 21.00 uur; „Meet mr. Hyde"; Zond. 10.30 uur „Quatro horas ante de morir"; 16.30 uur: „Prairy express"; 18.30 en 20.30 uur „Meet dr. Jekyll and mr. Hyde".

Caribe

Zat. 18.30 uur; „Pals of the Golden West"; 20.00 uur; „Lone gun"; Zond. 18.00 uur „Slaves of Babylon"; 20.00 uur: „Mujeres, musica y amor".

REX:

20.00 uur; „Great Misouri Raid"; Zond. 18.00 uur; „Mambi"; 20.00 uur; „Here comes the girl.

ROYAL:

Zat. 20.00 uur; „Mujeres, Musica y Amos": Zond. 18.00 uur; „Barberred wire; 20.00 uur; „Hangmat knot".

Theater Suffisant:

Zaterdag 20.00 uur „Hondo".
Zondag 20.0 uur „East of Sumatra".

Vaersenbaai:

Sint Nicolaasbal, 20.30 uur (Zat)

Centro Social Catolico:

Sint Nicolaas op bezoek, 14.00 uur (Zond).

Monte Carmelo Square Garden:

Amateur bokswedstrijden en bezoek van Sint Nicolaas, 16.00 uur.

JPF-Club:

Kindermiddag, (Zond). 17.00 uur

APOTHEKEN.

De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen in Otrobanda door Botica Brion, Brionplein 29, tel: 3222, in Punda door Botica Nueva, de Ruyterplein tel. 2838.—

WIT GELE KRUIS:

De Zondags- en nachtdienst wordt dit week-end waargenomen door Zuster van Haaren, Nieuwindtstraat 22 a, tel. 3773.—

WACHTDIENST C. P. NEDERHORST:

De wachtdienst wordt dit week-end waargenomen door de heer O. de Korte, tel, 1758 of 5736.

VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN:

De heer M. R. Wallé, Bramendiweg z/n is belast met de afgifte van verloven voor begrafenissen.

WEEKEND-DIENST GOUVERNEMENTS-GENEESKUNDIGEN:

Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe-Sack-Sioe, Plantersrust 7, tel. 3243.

2de District:
Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

Waar halen wij benzine

Dit week-end zijn de volgende benzinestations geopend:

Pelayo Jansen	Santa Rosa
Pablo Frederick	Saliña
C. Winkel & Zonen	Rio Canario
Mevr. v.d. Mark	Cas Chiquito
A. Rosa	Hato
Ellis & Dania	Molenplein
F. M. de Jongh	Mundo Nobo
Dario Cardoze	Hendrikplein
P. Bakhuis	Berg Altena
Our Motors Ltd	Sta Helena

BEGROTING IN DE AFDELINGEN

Willemstad. — De behandeling van de Eilandsbegroting 1955 vindt gestadig voortgang in de afdelingen.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 18.30 kantoor tel. 2307
Van 4 Dec 18.30 t.m. 6 Dec. 05.30 J. Kokshoorn tel. 2470/2307
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 11 Dec. 12.00 E. C. de Haseth, tel. (stad) 3179
B. g. g. nadere inl. bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
Zaterdag en Zondag H. C. Engelsman tel. 4504

Geneeskundige Dienst:
Van 4 Dec. 12.30 t.m.6 Dec. 07.00: Dr. H. Volker, tel. 4245,
b. g. g. tel. 2409

Weekend-Wacht Suffisantdorp.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Melfor kunnen worden opgebeld onder No. 0—3142. b. g. g. nadere inl. tel. 2400

C.S.M

Rederij:
Zaterdag J. G. Pruis tel. 2606
Zondag G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 18.00 Kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 t.m. Zondag 08.00 E. v.d. Werf tel. 3101
Van Zondag 08.00 t.m. Maandag 07.30 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276; J. Marcus sen.
Van 17.30 — 6 Dec. 07.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO:

Zaterdag „Calamity Jane"
Zondag „Executive suite".
Toegang boven 16 jaar.

Weer veel belangstelling rondom de Nederlandse voetbalvelden

Amsterdamse derby Ajax-Volewijckers hoofdschotel van competitiedag van morgen

De interesse voor de nieuwe competitie is begrijpelijk groot. Het aantal voetbalenthousiasten, die afgelopen Zondag naar de voetbalvelden trokken, was beduidend groter, dan wij de laatste maanden gewend waren. Zo waren 20.000 toeschouwers aanwezig bij Ajax - VVV 1903, een aantal, dat men de laatste tijden niet meer bij Ajax gewoon was. Het terrein van Zwolse Boys tijdens de wedstrijd tegen Flamingo's was uitverkocht, DOS-Amsterdam had 14000 kijkers, Haarlem-Alkmaar 15.000, Feyenoord-Vitesse 19.000, om maar enkele te noemen. Overal dus, zeker wat de club-kassen betreft, een grote opleving.

Doch ook het spelpeil viel te loven. DOS—Amsterdam was een prachtige wedstrijd, evenals Wageningen—Fortuna '54, terwijl Willem II een zeer goede wedstrijd speelde tegen Elinkwijk-Utrecht. De eerste wedstrijd van Roda Sport (Combinatie van Bleijerheide en Kerkrade) is zeker niet tegengevallen; van het sterke Emma werd met slechts 1-2 verloren. Groot was de vreugde bij Brabantia, dat het toch heus niet zo zwakke Sparta met 3-2 klopte, na zelfs met 3-0 te hebben voorgestaan. Al deze berichten doen het beste verwachten voor de toekomst van ons Nederlandse voetbal en bij het beschouwen van het programma van a.s. Zondag zien wij direct, dat enkele zeer spannende en interessante wedstrijden op het programma staan.

AFDELING A: Amsterdam—NAC en Emma—DOS zijn hier wel de twee belangrijkste wedstrijden. Technisch zal Amsterdam vermoedelijk wel iets beter zijn dan NAC, maar de Bredase ploeg heeft tot in de afgelopen korte competitie bewezen te beschikken over een felle en tot het einde toe doorvechtende ploeg en dat mankeert er bij Amsterdam wel eens aan. Emma, de sterke Dordtse ploeg, is de laatste tijd erg wisselvallig, maar zou in DOS wel eens een tegenstander kunnen treffen, die de Dordtenaren de nodige inspiratie bezorgt, welke de Van der Gijp-ploeg nodig heeft om tot goed spel te komen. Roda Sport heeft wel kans in de uitwedstrijd tegen Go Ahead en Leeuwarden zien wij zeker winnen van Veendam.

AFDELING B: DWS—Willem II lijkt ons een gelijkopgaande wedstrijd te worden met de Tilburgenaren als uiteindelijke overwinnaars. SVV moet, indien zij hun technisch arsenaal volledig kunnen ontplooien, in het Friese Haagje van Heerenveen kunnen winnen. ADO—Sparta kan een gelijkspel opleveren, terwijl de profclub Fortuna '54 waarschijnlijk met Cor van der Hart, Heracles ontvangt, dat afgelopen Zondag een daverende zege boekte in de wedstrijd tegen Rigtersbleek; dat kan een spannend partijtje worden.

AFDELING C: Hier moet Haarlem naar Vitesse. De Haarlem-ploeg heeft in de eerste wedstrijd van deze competitie tegen Alkmaar een technisch goede en ook enthousiaste wedstrijd gespeeld, zodat Vitesse een moeilijke opgave tegemoet gaat. Blauw Wit geven wij heel weinig kans tegen PSV, de Amsterdammers beschikken niet over een sterke ploeg, hetgeen bewezen is in de zeer slechte wedstrijd tegen Hermes DVS Zondag jl.. Benieuwd zijn wij naar het resultaat van de wedstrijd Hermes DVS — GVAV, terwijl Alkmaar — NEC ook een spannende wedstrijd belooft te worden met Alkmaar als vermoedelijke overwinnaar.

AFDELING D: Hier is de grote Hoofdstedelijke derby tussen De Volewijckers en Ajax. Beide ploegen zijn met een nederlaag gestart. Ajax lijkt iets sterker, doch bij dergelijke plaatselijke ontmoetingen zijn voorspellingen moeilijk te maken. Het Amersfoortse HVC ontvangt de ex profclub De Graafschap, een overwinning voor de thuisclub zou ons niet verwonderen.

Het Groningse Be Quick zit schijnbaar in grote moeilijkheden, want het vertoonde spel van de Groningers in de wedstrijd tegen Eindhoven (0—4) was niet erg hoopvol. Nu komt Enschede op bezoek en er zal heel wat beter moeten worden gespeeld dan Zondag jl. om tot winst te komen.

Voor de overige wedstrijden, zie het programma:

A

Den Haag/R'dam — Stormvogels
LONGA — Zwolse Boys
Veendam — Leeuwarden
Amsterdam — NAC
Emma — DOS
Go-Ahead — Roda Sport
Excelsior — RFC

B

Rigtersbleek — Brabantia
Fortuna '54 — Heracles
Elinkwijk/Utrecht — Wageningen
DWS — Willem II
Heerenveen — SVV
EDO — Sittardia
Sparta — ADO

C

Vitesse — Haarlem
Juliana/Rapid — Feyenoord
Hermes-DVS — GVAV
PSV — Blauw-Wit
Enschedese Boys — EBOH
NOAD — Limburgia
Alkmaar '54 — NEC

D

DFC — AGOVV
RBC — Xerxes
VVV — BVV
De Volewijckers — Ajax
Be Quick — Enschede
VSV — Eindhoven
HVC — De Graafschap

New Yorkse Beurs

New York. — Onder invloed van het gunstige nieuws uit het bedrijfsleven kon de NY-effectenbeurs gisteren het herstel voortzetten en in de namiddag bereikte de markt een nieuw hoogtepunt voor dit jaar, hoewel zich hier en daar kleine dalingen voordeden als gevolg van winstnemingen. Du Pont en Cities Service waren zeer vast. De markt sloot met koersstijgingen tot $ 2.—.

Aantal verhandelde fondsen 1239; hoger 776; lager 252; onveranderd 211; aandelenomzet 3.790.000; obligatieomzet $ 4.920.000.

Aantal doden Leuvense treinramp tot 20 gestegen

Leuven. — Het aantal doden van de treinramp is tot 20 gestegen omdat in de afgelopen nacht twee der zwaargewonden de geest hebben gegeven. Bovendien zijn twee lijken van nog niet geïdentificeerde passagiers uit de wrakstukken van de totaal vernielde wagons gehaald.

De toestand van de andere gewonden is over het algemeen bevredigend.

België. — Tijdens het te Brussel gehouden nationale kampioenschap voor postsorteerders wist de Antwerpenaar J. van Cauter de eerste prijs te veroveren door in 11 min. 9 seconden duizend brieven te sorteren. Hij vergiste zich hierbij slechts één keer.